

Giới thiệu Lời Ước Hẹn

Truyện Lời Ước Hẹn là truyện teen được tác giả Gakuen Alice sáng tác như kể lại câu chuyện tình yêu của mình.

Câu chuyện mang những cung bậc cảm xúc dạt dào, lãng mạn, và cũng không kém phần nồng cháy. Cô là một người con gái sở hữu ánh mắt long lanh, có thân hình ưa nhìn, và trái tim khao khát được yêu.

Họ yêu nhau nhưng chẳng thể nào được ở gần nhau, nhưng vẫn còn lời hẹn ước được trao cho nhau...

Bạn đang đọc truyện *Lời Ước Hẹn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Tân học sinh lạ kì

Học viện Alice , 100 năm về trước.....

Ở một góc yên tĩnh của khu rừng Bắc.....

.....có một tiếng hát khe vang lên , là tiếng hát của một alicer xuất sắc thuộc hệ thể chất , một alicer có giọng nói quyến rũ ...giọng nói làm bất cứ ai nghe thấy cũng phải rung động con tim, nhưng , hầu như ko ai biếtko phải giọng nói khi dùng alice , mà là giọng nói của chính trái tim alicer đó mới là giọng nói quyến rũ nhất

....có một đôi mắt to tròn long lanh , đôi mắt đang nhìn vào alicer đó , khuôn mặt của alicer ... đôi mắt đó nhìn đắm đắm như sợ hình ảnh alicer ấy sẽ biến mất

Chủ nhân đôi mắt ấy-cũng là một alicer , alicer thuộc hệ kĩ thuật , một alicer nổi tiếng có trái tim băng đánhưng chỉ là tin đồn , trái tim băng đá ko hề có thật , và sự thật này chỉ có alicer có giọng nói quyến rũ hiểu rõ.....

Alicer “trái tim băng đá” đang lắng nghe tiếng hát thật từ trái tim của alice “giọng nói quyến rũ” , alicer “giọng nói quyến rũ” đang cảm nhận qua tâm linh từng nhịp đập nhẹ nhàng phát ra từ trái tim thật ra rất ấm áp của alicer “trái tim băng đá”Họ yêu nhau , họ sắp phải xa nhau , nhưng họ vẫn chưa thể thổ lộ lòng mình.... Họ chỉ còn biết lấy nước mắt để bù đắp nỗi đau cho nhau.....

Chiều hôm đó là buổi chiều sầu nào nhất , số phận trêu đùa , 2 người yêu nhau phải xa nhau , nhưng họ đã kịp ước hẹn.....

....100 năm sau... anh sẽ tìm gặp em

*

* * * *

Bánh xe thời gian....lăn mãi....lăn trên con đường dài vô tận

100 năm nhanh chóng qua đi

Vẫn khu rừng Bắc , học viện Alice

Khu rừng hôm nay có vẻ yên ắng lắmgió ngừng thổi, chim ngừng hót , suối ngừng reo ..v.v.. tất cả như đang lắng nghe cuộc trò chuyện giữa Ruka-cậu học sinh nổi tiếng thông minh , hiền lành , học giỏi , khuôn mặt sáng lạng với mái tóc vàng quyến rũ với dòng nước “kì lạ” có đầu nguồn từ.....thân cây , dòng nước mang trong mình alice có thể nói , cảm nhận và hiểu

Cả Ruka lẫn dòng nước đều là những người cô đơn , dòng nước cô đơn vì mãi không thể rời khỏi thân cây ấy , không thể kiếm dc 1 dòng nước khác để có thể hòa mình vào Ruka cô đơn vì cậuđc quá nhiều người yêu mến , nhưng hầu hết những tình cảm ấy đều là vì vẻ ngoài và alice giọng nói quyến rũ của cậu . Cậu đã nhiều lần tự nhủ... không biết bao giờ cậu mới có thể kiếm dc 1 người con gái yêu cậu , không phải vì alice của cậu , mà vì chính trái tim , con người thật của cậu ..

-Ruka....-dòng nước bỗng réo róc rách , hỏi nhỏ...-....hôm nay cậu có chuyện gì buồn à?

-...-Ruka không đáp , chỉ khẽ lắc đầu

-...hay tự nhiên lại thấy cô đơn...-dòng nước tiếp...-khuôn mặt như thế , không thể là không có chuyện gì dc....

-Tớ quen với sự cô đơn này rồi.-Ruka cười buồn-...tớ thật sự ko sao, nhìn mặt tớ buồn lắm à??

-...Umh`....-dòng nước khẽ tung những lên giọt nước-.... Ruka ko sao thì tốt , Ruka mà buồn , tớ cũng buồn....

-...thế thì tớ sẽ cố cười nhé!-Ruka mỉm cười- A` , mà nước này....

Tách!!-dòng nước tự dung biến mất alice [tức ko còn nói chuyện dc] như đang muốn trốn ai đó

-Nước! Cậu đâu rồi?-Ruka giật mình-tự nhiên lại biến đi thế?

-Chắc nó muốn trốn tôi đấy!!-1 giọng nữ lạ vang lên

-Cậu là ai vậy?-Ruka liền quay lại , trước mắt cậu , một cô bé lạ hoắc , cao gầy với nước da trắng và mái tóc ngắn đen đang dần dần tiến tới , cô bé neho mắt nhìn dòng nước :

-Dòng nước này biết nói à?-cô bé nhún tay vào dòng nước-học viện này lắm thứ kì lạ nhỉ?

-..Này!-Ruka hất vội tay cô bé-đừng có nhún vào như thế , dòng nước sẽ đau đấy!!

-Gì cơ? Dòng nước....đau?-cô bé áy lại đưa mắt hướng nhìn Ruka , tiếp lời- cả học sinh học viện này cũng không dc bình thường nữa

-Cậu này....nói gì vậy hả?-Ruka nhau mày

-Nói cậuthần kinh đấy! Đồ khủng!-cô bé trả lời nhanh gọn , rồi chạy phóng đi , để lại Ruka 1 mình ngơ ngác:

-Cái cậu này...lạ thật!..

*

* * * *

Sân trường hôm nay khá đông-chả là ngày tựu trường mà... Thầy cô , học viên ..v.v.. tất cả đều tề tụ đông đủ , cái sân rôm rả tiếng chuyện trò , nhất là sân trường cao đẳng.

-Natsume!

-Natsume vào rồi!!

Tiếng gọi , tiếng xì xào vang lên , từ xa , “gã lạnh” Natsume-bạn thân nhất của Ruka bước vào , gọi Natsume là “gã lạnh” vì cậu hầu như không bao giờ cười , khuôn mặt lúc nào cũng như....mang theo hơi nước đá , mà... “lạnh” lại như cái nam châm đối với con gái , lúc nào nhìn thấy cậu bọn con gái cũng nhanh chân đến bên , quần lấy mà hỏi han , bày tỏ đủ thứ câu “sến sệt” bất chấp cả lời xua đuổi hách dịch của Sumire Soda - cái “ả” [bọn học viên thường gọi Sumire như thế] cứ luôn tự cho mình là... Người-quan-trọng của Nats , trong khi thật sự thì Nats chẳng coi “ả” dc như 1 người bạn....

-Ruka.. đi đâu rồi??-nhìn quanh sân 1 lúc , Nats hỏi , chẳng biết là đang hỏi ai ...

-A`.. Ruka... không thấy từ nãy giờ... chắc lại vào rừng.

Bọn con gái [chẳng cần biết Nats có hỏi mình hay không] với cái giọng [ra vẻ] dễ thương nhanh nhẩu trả lời

Lại nhìn quanh , “gã lạnh” lại hỏi:

-Thế còn “Con Ngốc”?

-Hả... -bọn con gáichưng hửng-”Con Ngốc” là ai??

-Tớ cấm cậu gọi tớ là “con ngốc” đấy !-Mikan-“Con Ngốc” vừa bước vào , vừa nhả ra mặt

-Nó đây rồi...-Nats nửa mắt nhìn Mikan , rồi đứng dậy đi vào lớp, mặc cho Mikan “bức khớ” vì tức

Đẩy cửa bước vào , lớp đầu năm, chưa đèn đóm gì nên cứ tối thui thui , nhìn vào cứ thấy rờn rợn ...

-Nats-tiếng kêu và 1 cái đập vai đau điếng làm Nats giật thót tim

-Này!!!-Nats quay lại , mặt hầm hừ , đưa mắt liếc nhìn cái kẻ “to gan” dám đánh mình vừa rồi

Ra là Ruka...

Cố “chấn chỉnh” mặt mày dịu lại , Nats nở 1 nụ cười nham hiểm rồi... Bốp!!-Nats “trả đòn” 1 phát lên vai Ruka rồi cười hi hi [chỉ có Ruka mới “vinh dự” thấy dc nụ cười này]-Cái đó gọi là....Chào hỏi. ...

-Uiil!!-Ruka nhăn mặt-Cậu này thật là... lúc nào cũng mạnh tay...

-Cậu thì sao nào?... Mà nãy giờ đi đâu vậy??

-Thăm “dòng nước”...

Ruka đề cập xuống bàn, tiếp:

-À...vừa nãy, tớ gặp 1 con nhỏ, lạ hoắc ...

-Học sinh mới à??

-Chắc thế... mà nó cư xử lạ lùng lắm

-Ví dụ?

-Ồ...tớ chỉ tưởng tượng thế ... thấy nó kì kì

-Giỏi tưởng tượng!

-Thật, thấy nó lạ lắm!

-... Không quan tâm!

Nói đến đây, Nats đứng dậy, quăng vào tay Ruka 1 hộp nhỏ màu xanh:

-Quà tặng đầu năm! Mở ra đi, từ khi nào cậu có thói quen để ý tùm lum vậy??

-Tớ không...

-Thôi!-Nats ngắt lời, đi nhanh ra cửa, để Ruka lại 1 mình Ruka thì đã quen với kiểu nói chuyện “không thèm nghe ai” của Nats, nên chỉ lắc đầu nhìn theo, rồi cuỗi xuống món quà “: Chắc lại là socola trắng*...”-Ruka nhìn món quà, rồi khẽ cười [*: đầu năm học viên thường tặng nhau socola trắng như lời chúc học tốt], không mở ra ngay, cậu đặt món quà xuống ... hình ảnh cô bé trong rừng khi nãy bỗng hiện về.... cậu không phải là người hay “để ý tùm lum” như Nats nói, cũng không phải là người nghĩ nhiều những chuyện dư hơi-nhưng-cô bé đó quá thật... có gì đó là lạ, cậu có cảm giác quen biết cô bé ấy....dù cậu chắc chắn là chưa gặp cô khi nào

Bạn đang đọc truyện *Lời Ước Hẹn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: TÂN ...CẢM GIÁC LẠ KÌ

-Bùm!!-1 tiếng nổ vang lên làm miếng socola trên tay Ruka mém...”hòa vào đất”-lại là cái trò “nổ hoa giấy” của bọn trong lớp, à ko, hôm nay thì tụi nó ko chơi trò đó nữa, mà là ...thầy Narumi chơi

Hoa giấy bay ngất trời ...trong thật đẹp mắt

Thầy Narumi đẩy cửa, kéo theo cả đám nhí nhỏ vào, phát hiện Ruka đang “trú ngụ” trong này, tụi nó ùa đến, mang theo cả socola trắng để tặng – Ruka thật quá dc lòng dân!

Sau 1 hồi tặng quà-cảm ơn-tặng quà-cảm ơn, tụi nó bắt đầu giải tán về chỗ ngồi, đứa nào cũng cười nói thật vui ...

-Các em ! im lặng ! thông báo mới! – Thầy Narumi bỗng hét lớn, làm cả đám giật mình, ngó lên nhìn chăm chăm

-E hèm!-thầy Narumi ho lấy giọng-..hôm nay lớp chúng ta sẽ có 1 tin vui, 1 tin rất vui, các em im lặng nghe, tin rất vui

Chéo!! ..éo...Rầm-tiếng thầy Narumi ngã xuống đất sau khi ăn 1 củ bắp đing người, cả lớp hốt hoảng ... Từ ngoài cửa, 1 cô bé, gương mặt sù sụ, tay đeo 1 cái găng kì lạ [có lẽ để...bắn] bước vào :

-Giới thiệu dài dòng quá!

-A`...-cả lớp chưa kịp kéo hồn về thầy Narumi đã lồm cồm bò dậy xoa xoa đầu [chỗ bị bắn khi nãy]-...đây là là... Imai Hotoru, học sinh mới của lớp chúng ta, có alice sáng chế ra....vũ khí

-Không phải vũ khí! Là đồ chơi!-Hotoru nhăn nhó đánh chính , thấy cả lớp há hốc mồm , Hotoru tiếp-...nếu là vũ khí thì thầy đã toi rồi!

-Ồ , thì sao cũng dc-Narumi “trùng” cô học sinh cứng đầu rồi nhìn quanh lớp , nói- thầy sẽ sắp chỗ cho Hotoru nhé... Hotoru ngồi bàn

-Thôi thôi!-Hotoru ngắt lời , chỉ xuống bàn cuối , nơi Ruka [người suy nhất còn há hốc mồm], rồi lẳng lẳng- tôi ngồi đó!

Nói rồi cô bé kéo cặp đi xuống , giữa cặp mắt.....lạ kì của cả lớp , lạ nhất là Ruka ...

-Này! Xích vô!-Hoto để cặp xuống bàn , đẩy đẩy Ruka

-Lại là cậu...-Ruka vẫn chưa hết “bàng hoàng”

Hoto ko nói gì , chỉ bỏ cặp xuống rồi ngồi , mắt ngó lên bảng

-Sao ..sao.. ngồi đây? Chặt lắm!-Ruka chau mày

-Tớ thích ngồi cuối , thì sao?-Hoto cũng nhìn sang , chau mày

-À..ko sao...-Ruka ko nói nữa , quay đi , trong lòng cậu bắt giác dâng lên cảm giác lạ

Buổi học trôi qua thật chậm chạp , có Hoto ngồi kế bên , Ruka cứ thấy....sao sao , vừa khó chịu lại vừa thấy..... cảm giác lạ kì lắm! Ruka nhiều lần tránh mình ko nhìn sang “bên ấy” , nhưng , cứ muốn nhìn , thật ra Hoto có nét gì đó ...thật thân quen mà khiến lòng Ruka cứ thao thao thức thức

Gặp lần đầu đương nhiên ko phải thích , với “con bé lạ kì” lại càng ko , cảm giác gì ấy...ko hiểu nổi!

Cuối cùng tiết học Ruka mong nhất cũng đến-Sinh học-cậu vốn là dân mê “hoa cỏ bướm chim” mà , với , hi vọng cái tiết lí thú này sẽ làm giảm bớt “cảm giác kì quái” trong cậu bây giờ , cậu sẽ tranh thủ giờ tay phát biểu thật nhiều là dc....

Hi vọng thành sự thật!

Môn Sinh nhanh chóng kéo Ruka vào sự hứng thú , cậu mê mẩn ngay với từng hình ảnh , tế bào..v.v.. Nhưng hứng thú đó nhanh chóng chấm dứt , cái cảm giác đó lại quay về khi Ruka dc kêu lên giải bài...

Cô vừa gọi lên , Ruka vừa quay qua ...đã bắt gặp ánh nhìn của Hoto thẳng vào mình , Ruka giật bắn

-Nhìn cậu quen lắm! Chưa gặp lần nào...nhưng...quen lắm! –Hoto chớp mắt , thờ thề

-Ừm...à...-Ruka hít 1 hơi lấy bình tĩnh [nhưng ko thành công] bước nhanh lên bảng..

“Cậu ấy cũng...” -Ruka bắt đầu nghĩ ngợi -“...cảm thấy quen...” "thật ra quen lá quen lắm" "sao vậy nhỉ"...mình nhớ đã gặp cậu ấy khi nào đâu?...”-... bao nhiêu câu hỏi trong đầu Ruka-vì 1 câu nói của Hoto-bỗng hiện ra nhiều thật nhiều-...”thật ra...việc này là sao??”...

Bạn đang đọc truyện *Lời Ước Hẹn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Mở đầu vở kịch định mệnh

Lẳng lẳng bước lên bảng , trong đầu Ruka hiện giờ-rối tung ... cậu cảm phần viết , viết mà ko biết mình đang viết gì....

-Nogi Ruka-cô giáo lấy tay chỉnh lại cái mắt kính rồi bước lại gần-...em có hiểu bài ko vậy??

Ruka giật bắn làm rơi cả viên phấn trên tay

-Dạ...-cậu cuối xuống nhặt phấn , đặt lên thành bảng-...em..em xin lỗi...

Cổ trần tình , Ruka quay lưng bước xuống chỗ ngồi

Cả lớp chết trân dồn mắt theo Ruka , tiếng xì xào vang lên-Ruka làm bài sai!? trong môn Sinh!? -1 “hiện tượng” lạ!! [xin nhắc lại , Ruka là 1 học sinh giỏi]

Ruka không thèm để ý , cậu chỉ thờ dài...

-Ruka!! Cậu sao thế?-1 bàn tay nắm lấy tay Ruka , Mikan gương đôi mắt to , hỏi

-A`...không sao-Ruka trả lời với 1 nụ cười mỉm giả tạo, ko phải cậu ko hiểu bài , mà là hiểu-rất-kĩ , chỉ là khi này-với những câu hỏi tràn lan đột ngột-đầu óc Ruka thoáng chút ko nghĩ dc gì

Đến chỗ ngồi , đứng trước mặt Hoto , cậu bắt giác lặng người-nhìn sâu vào đôi mắt đen đối diện- 1 vài giây

-Có vào chỗ không?-Hoto lắc tay Ruka

-A`...có

-Ruka!-chuông tan trường vừa reo , Ruka vừa bước ra khỏi lớp , 1 cách tay từ đầu đã nhanh chóng khoác lên vai cậu , với 1 giọng trong trẻo quen thuộc –Này! Thứ 7 rảnh ko? Đi xem kịch với tớ nhé!

Là Mikan

-À...-Ruka hơi bất ngờ trước lời mời... sao...sao... cậu ko rủ Nats?

Vừa nghe đến tên Nats , Mikan liền hást mũi nhìn vào trong lớp, hằm hừ- Đi với tên ấy có nước tớ điên lên mất thôi!

-Nats lại chọc giận cậu à?

-Ừ , tức chết mất!

Nhìn mặt Mikan đỏ cả lên , Ruka ko nhịn dc cười- Thôi , bớt nóng đi , các cậu giận nhau dc mấy giây cơ hà?

Ruka vừa dứt câu liền nhận dc 1 cái liếc “cắt cổ” của Mikan- Bây giờ cậu có đi không? Cậu mà lảm nhảm nữa là tớ đổi ý đấy!

-Ừ..ừ thì đi..-Ruka ậm ừ- ..vậy gặp nhau lúc mấy giờ?

-5 giờ chiều hén!-Mikan nháy mắt rồi vội quay lưng chạy theo các bạn

“Mik vẫn như xưa...”-Ruka trầm nghĩ rồi khẽ cười 1 mình , lặng ngồi xuống băng ghế đá chờ Nats , Ruka chợt đảo mắt nhìn quanh...

-Hotoru...

Cô bé tóc đen ấy vẫn chưa về ...

Hoto cũng đang ngồi lặng bên chiếc ghế đá ở góc bên , mắt cũng đang nhìn về Ruka

2 tia nhìn gặp nhau- 2 khuôn mặt vội quay đi hướng khác...

“Cô bé ấy.. sao cứ nhìn mình hoài vậy nhỉ?”-Ruka trầm tự hỏi , câu hỏi mà chính Hoto cũng đang tự hỏi mình

-Ruka, cậu có về không hả?-Nats đã khỏi lớp ra từ khi nào

-À..ừm...-Ruka đứng phất dậy , chạy đến khoác vai Nats

2 cậu bé bước nhanh ra khỏi trường , trò chuyện “trên trời dưới đất” 1 cách vui vẻ

Thứ 7 cuối cùng cũng đến

Đồng hồ reo lên 5 tiếngRuka đã đứng trước cổng rạp kịch từ khi nào-đơn giản là cậu thích đến sớm

Thoáng bóng Mikan từ xa , Ruka vẫy tay-Mikan! ở đây này!!

Mikan ko đi 1 mình , còn có 1 người khác , Ruka dễ dàng đoán ra dc “người khác” đó là ai- lúc nào đi chơi mà Nats ko “đính” với Mik?

-Ruka đến rồi hả?-Mik tươi cười nhìn Ruka, rồi quay mắt lờm Nats –Ruka lúc nào cũng đến sớm , chả như cậu!-Mikan vừa kéo tay Nats đi , vừa lảm bầm.

-Thì cũng trễ có vài phút chứ nhiều?-Nats hást mặt , cũng lảm bầm

-Thôi! Vào-Ruka đi lại gần 2 người , cười cười thúc giục

Cả 3 bước vào trong...

Bạn đang đọc truyện *Lời Ước Hẹn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: 100 năm sau....anh sẽ tìm gặp em!

Rạp kịch đã đông nghẹt người, cũng phải, vở kịch hôm nay nghe đồn rất hay, theo nội dung sơ sơ ghi trên áp-phích thì kịch kể về 1 mối tình lãng mạn, đầy ý nghĩa giữa 2 người tài sắc, nhưng cuối cùng mối tình đó đã tan vỡ... và cái “hấp dẫn” phần nhất là....mối tình này nghe nói đã dc lưu vào 1 quyển lưu bút bí mật của học viện Alice- như là 1 câu chuyện có thật!

-Dù sao cũng chỉ là tin đồn mà?-Ruka nghiêng đầu, khẽ hỏi khi nghe Mikan nói về vở kịch

-Tớ ko biết-Mikan lắc đầu nguây nguây- nhưng ai cũng bảo thế? Thế cậu ko nghe nói gì sao?

-Ai thèm quan tâm tới mấy thứ dư hơi đó-Nats xen vào

-Hừ! Tớ đâu có nói chuyện với cậu-Mikan hất mũi, lườm Nats

Cuộc cãi vã lại bắt đầu diễn ra

Sắp đến khúc gây căng nhất của cuộc cãi...

-A! Nats, Ruka kia!!-...thì có 1 đồng tiếng léo nhéo vang lên từ xa, là bọn Shoda

-Cậu cũng đến nữa hả Nats?- sau khi liếc Mikan bằng...nửa con mắt, Shoda đưa cả đôi mắt “lấp lánh” nhìn Nats- chỗ bọn tớ còn dư đó? Nats ngồi nhé?

“À” ồm tay, kéo Nats đi

-Dư mấy chỗ?-Nats rút tay ra, chau mày hỏi

-À... 1 thôi.-bọn Shoda đồng thanh trả lời

-Ko ngồi- Nats trả lời ngắn gọn rồi khoác vai Mikan kéo tới hàng ghế cuối- Ruka! Đi!- vừa đi cậu vừa quay lại hời hức Ruka

-Ừm

Ruka ậm ừ định bước theo, nhưng cậu chưa kịp phản ứng gì thì đã bị 5,6 đứa con gái đi cùng Shoda, đứa ôm cánh tay, đứa nắm vai “áp giải” về ngồi cùng, Ruka chỉ kịp quay lại nhìn Nats, khẽ nhún vai...

15 phút trôi qua...

Sau buổi diễn ca nhạc lờ lợt rườm rà [trích lời Nats], đèn rạp phụt tắt, 1 tiếng nhạc du dương vang lên... Mở đầu vở kịch

Màn từ từ dc kéo lên, sân khấu rực rỡ dần hiện ra trước mắt...tiếng trầm trồ vang lên khắp nơi

Mở màn là cảnh 2 cô cậu sơ đẳng trong trang phục truyền thống xưa của học viện Alice, đang ngồi bên dòng suối, chơi đùa với nhau

2 diễn viên nhí quá dễ thương!

Nhưng xem ra, vở kịch chỉ có phần đầu là cuốn hút-đối với Ruka-những cảnh tình cảm ướt át sau là những cảnh khiến Ruka phải cố để ko...ngáp

“Giờ này ở nhà đọc sách còn hơn!”-Ruka nhăn nhó thầm nghĩ trong đầu, đương nhiên ko nói ra

Nhìn bọn con gái xung quanh xem kịch mà...ko chớp nổi mắt, Ruka ngao ngán lắc đầu, định đứng lên ra khỏi chỗ, thì bỗng...

1 câu nói từ sân khấu vang lên

Chỉ là 1 câu thoại bình thường trong kịch bản

Nhưng với Ruka nó ko “bình thường” chút nào

“100 năm sau , anh sẽ tìm gặp em”

Ruka đã đứng như tượng trong 1 phút sau khi người diễn viên cất lên câu nói ấy

Cảm giác lạ kì dâng trào....

“100 năm sau...anh sẽ tìm gặp em”

100 năm đã trôi qua...

Hình ảnh 1 cô gái lạ mà quen , khung cảnh rừng Bắc ..v.v... nhất là khúc nhạc dịu êm của 1 bài hát lạ chợt lóe lên trong óc Ruka , Ruka cố trấn tĩnh...

“Minh làm sao vậy nh?” “những hình ảnh đó là sao?” Ruka lấy hai tay ôm lấy trán rồi bất chợt chạy ra khỏi khán phòng...

-Ruka! Sao vậy?-Bọn Shoda quay đầu gọi với nhưng Ruka ko nghe , bây giờ cậu ko thể nghe bất cứ cái gì , đầu óc cứ kêu u u

....mắt cậu nhắm nghiền , chân cậu cứ chạy , chạy thật nhanh

-Ruka! Ruka!- Nats từ hàng ghế cuối nhanh chân phóng ra nắm chặt tay Ruka-..cậu sao vậy hả?

Nats lấy tay rờ trán Ruka -...trán cậu...nóng bừng....cậu có sao ko?

-Không ..không sao..-Ruka hất tay Nats , tiếp tục chạy ra khỏi cửa , cậu muốn thoát khỏi nơi này càng nhanh càng tốt , tiếng nhạc...câu hứa hẹn đó.... tất cả như kéo cậu vào 1 thế giới khác....1 khung cảnh khác.....

1 khung cảnh lãng mạn , nhưng đầy đau thương... nó chứa cái cảm giác mà dường như cậu đã từng trải qua-và ko bao giờ muốn nó trở lại...

Ruka cố chạy nhanh về phía bờ hồ gần đó....

Bờ hồ phẳng lặng ánh trăng... Ruka ngồi phịch xuống bãi cỏ , cố chìm mình trong khung cảnh yên bình...

Tiếng chim hót , tiếng gió vi vu ... gió từng con lướt nhẹ mái tóc vàng...

Ruka vươn mình cảm nhận từng luồng mát lạnh thổi qua , cảm giác buồn nào đó bỗng dần tan

-Ru..ruka-..1 tiếng nói trong trong vang lên từ bóng tối sau lưng Ruka

Mikan và Nats từ từ tiến lại...

-Các cậu ra đây làm gì?-Ruka vẫn ngồi lặng , ko quay lại...

-Cậu lạ nh?-Nats nói, bằng 1 giọng lạnh lùng xen chút nóng giận- thấy cậu như vậy tớ ngồi yên dc hay sao?

-Tớ đã bảo ko sao mà?-Ruka quay nhìn Nats , với 1 nụ cười buồn

-Từ buổi khai giảng đến giờ cứ thấy Ruka lạ lạ ấy nh?-Mikan bước lại gần Nats và Ruka , ngồi xuống bờ cỏ , thỏ thẻ...

-Vậy à?..-Ruka rút rút đám cỏ dưới chân , nghiêng đầu cười cười- dù sao cũng cảm ơn các cậu , tớ thấy đỡ rồi.

-Thật không?-Mikan nghiêng đầu

-Thật!

-Thật chứ?-Nats chau mày

-Thật!

-Ừ thì thật...-Nats và Mikan đồng thanh , rồi cùng té nước vào Ruka , rồi cùng cười nắc nẻ

Ruka cũng cười theo...

Bỗng...

Á!!!!Á!!!!-những tiếng la đồng loạt từ rạp kịch vang lên...

Bạn đang đọc truyện *Lời Ước Hẹn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: QUYỀN SÁCH THẦN KÌ

Nats , Mik , Ruka nhìn nhau lo lắng , rồi ko hẹn mà cùng nhau chạy thật nhanh vào rạp ...

Vừa đẩy cửa vào....

Bốp!

Shoda chạy thẳng ra , đâm sầm vào Nats , mặt cô nàng xanh mét , đầy vẻ sợ sệt ...

-Nats...ch..chạy đi!

Shoda lấp bấp vài tiếng rồi tiếp tục cắm đầu chạy

-Có chuyện gì vậy nhỉ?-Mikan bắt đầu thấy sợ , gương mặt nhìn quanh

Nats và Ruka đưa mắt nhìn nhau , cùng gật đầu , rồi bỗng Nats quay sang Mik , nắm chắc vai cô bé :

-Tớ có linh cảm ko hay , tốt nhất cậu hãy ra ngoài trước đi!

Nhìn ánh mắt nghiêm trọng của Nats , Mik chỉ biết gật gật rồi từ từ bước ra , mắt vẫn nhìn 2 cậu bạn [à wên , 1 cậu bạn , 1 cậu bạn đời] tỏ ý hãy bảo trọng

Mikan vừa ra khỏi , Nats và Ruka cùng đẩy cửa bước vào

Không khí bên trong lạnh băng...

Nats và Ruka đứng lặng người...

1 cảnh tượng kinh hoàng đang diễn ra trước mắt...

Trên sân khấu , 1 bãi đá vụn....trên 1 đồng máu đỏ....

Nats và Ruka chưa kịp hoàn hồn thì 1 tiếng thét thất thanh lại vang lên , cũng trên sân khấu , 1 diễn viên đang bị 1 cánh tay vô hình nắm đưa thẳng lên cao , cánh tay kinh hoàng đang dần biến từng thớ thịt trên người diễn viên thành đá ... rồi thả ném xuống với 1 tốc độ kinh hoàng

“Người hóa đá” vỡ tan tành , máu văng tung tóe

Những người xung quanh-khi này sợ sệt đến ko lết nổi chân-sau cảnh kinh hoàng 1 lần nữa diễn ra- đều đồng loạt cắm đầu bỏ chạy...mặt ko còn giọt máu

-C..chuyện gì vậy..?-Ruka gương mặt nhìn Nats , giọng bắt đầu sợ sệt

Nats cũng chảy mồ hôi lạnh... ko đáp , chỉ lắc đầu rồi kéo tay Ruka phóng nhanh ra ngoài:

-Phải báo ngay cho BGH!

-Ừ-Ruka gật đầu , 2 người lấy hết sức bình sinh , chạy thật nhanh về hướng trường chính...

....có 1 điều kinh khủng đã xảy ra...

...học viện dường như đang rất nguy hiểm ...

Băng qua hành lang dài đằng đẵng , Nats và Ruka đứng trước cửa phòng BGH , 2 cậu lại nhìn nhau , gật đầu rồi cùng đẩy cửa

Bỗng Ruka đứng lặng người...

Giữa các thầy cô là 1 cô học trò nhỏ, với mái tóc ngắn đen...

Hotoru đã đứng đó từ khi nào , nghe động , cô bé liếc gương đôi mắt đen sáng nhìn ra... rồi cụp ngay mắt lại khi thấy Ruka....

Các thầy cô quanh đó cũng quay đầu lại nhìn , thấy khuôn mặt xanh mét của 2 cậu bé , các thầy cô gật đầu hiểu chuyện

Thầy Narumi từ từ bước lại gần Nats và Ruka :

-Imai đã nói chuyện đó rồi...

-Chuyệnkinh hoàng đó?

-Ừ

Narumi gật đầu , ko giấu dc vẻ lo lắng...

-Chuyện đó.... là sao?-Ruka , giọng vẫn run , hỏi

...thầy Narumi bỗng im lặng...nhìn vào trong....

1 ông lão lạ hoắc , có vẻ tri thức , chỉnh cặp mắt kính tròn nhỏ , rồi từ từ tiến lại...

-Chuyện đó xảy ra...tức....Truyện thuyết đã thành sự thật !

-Truyện thuyết gì cơ?-Nats và Ruka cùng đồng thanh

-Đây...ông lão xòe bàn tay nhẵn nhéo ra , trong bàn tay ấy , 1 quyển sách từ từ hiện ra....

-Khoan!-thầy Narumi bỗng ngắt ngang , đứng vào giữa ông lão và 2 cậu bé- ...có lẽ 2 cậu bé này chưa nên biết nhiều vậy đâu! Thầy Hensu!

Thầy Hensu-tức ông lão tri thức-cười hiền , rồi chột tiến sang , kéo Ruka lại gần:

-Cậu bé này là người cần dc biết nhiều nhất đây , thầy Naru

-...Hả....là sao?-thầy Naru chau mày

Ko buồn trả lời , ông lão kéo tay Ruka lại gần nơi các thầy cô khác đang đứng , kế bên Hotoru

Lấy 2 tay nắm chặt vai Hoto và Ruka , ông lão-bằng 1 giọng đầy vẻ bí ẩn-từ từ nói:

-Imai , Nogi , 2 cháu hãy nhìn vào đây- lão vừa nói , vừa hạ quyển sách từ tay xuống 1 cách nhẹ nhàng , rồi từ từ lật từng trang sách , quyển sách thần kì phát ra từng tia sáng chói chang

-Chữ gì thế này?-Hoto lấy tay che mắt , khẽ hỏi

Từng con chữ trong quyển sách dần dần bay lên ngang tầm mắt cả 3 , những con chữ ko bình thường , ngoằn ngoèo , khó hiểu...

-Đọc đi! Cháu sẽ hiểu mà

Nói rồi ông lão buông vai 2 người , từ từ bước qua 1 bên , ra hiệu mọi người ra ngoài

Mọi người gật đầu rồi thúc nhẹ nhau ra ngoài , Nats quay nhìn Ruka 1 hồi rồi cũng bước khỏi cửa , lão Hensu -sau khi đợi mọi người đã ra hết- cũng từ từ lui bước , sẵn tay đóng nhẹ cánh cửa...

Căn phòng chỉ còn Ruka và Hoto...

2 người bất chợt quay nhìn nhau...rồi lại quay đi...

Sau vài phút im lặng....

-À..-Ruka bỗng lên tiếng-...cậu hiểu gì ko?

-Ừm à...-Hoto cúi mặt...ko hiểu lắm

-Nãy giờ có đọc đâu mà hiểu? Lạ thật!-Ruka bắt giác nhoẻn cười

Hoto mỉm cười , gương mặt nhìn thẳng vào dòng chữ-..Vây đọc đây!

“Con bé này cười cũng dễ thương thật..”-Ruka thầm nghĩ , sau vài giây ...”chết đứng” khi thấy nụ cười của Hoto

30' trôi qua....

-Thật..thật ko thể nào hiểu nổi!!-Ruka chau mày , căng mắt lần nữa , nhìn chăm vào từng con chữ

-Từ từ....-Hoto khe khẽ -...cậu có thấy.... 1 sự trùng hợp ko?

-Trùng hợp?...-Ruka chớp mắt , nhìn vào dòng chữ...-đúng rồi... chữ cái này , và này ...-vừa nói , Ruka vừa chỉ vào từng con chữ...đều có 1 gạch ở dưới...

-Và...cái này với cái này...-Hoto chỉ tay vào dòng chữ

-Đều có 2 gạch

-Đúng rồi!-Ruka và Hoto chột đồng thanh , 2 cặp mắt đưa nhìn nhau mừng rỡ....

Bạn đang đọc truyện *Lời Ước Hẹn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Tặng Đá Đầu Xanh

Nói rồi , Hoto liền cầm nhẹ từng con chữ đặt xuống bàn , cô bé từ từ xếp ngay ngắn những con chữ có cùng số gạch dưới giống nhau , theo thứ tự 1,2,3,4....

Lạ kỳ thay! Những “con giun ngoằn ngoèo” ấy như nhận dc 1 tín hiệu nào đó , chúng bắt đầu xoay mình , kết hợp với nhau thành những từ có nghĩa....

-Đon....-Ruka đọc từ đầu tiên, rồi thuận tay với luôn một con chữ khác ...

Gần chạm vào con chữ , Ruka vội rút tay lại , tay cậu đã đụng khẽ vào tay Hoto-Hoto cũng đã định lấy con chữ ấy....1 sự trùng hợp.....

Mặt Hoto thoáng đỏ-nhưng cô bé cũng lấy lại bình tĩnh nhanh chóng....

Bỗng...

“hihi...đúng rồi!”con chữ 2 gạch nè....”1 hình ảnh kí ức chợt hiện về trong Hoto ... hình ảnh Hoto và 1 người con trai lạ mà quen , cũng trong căn phòng này ,cùng với những con chữ....cùng tiếng cười đùa.....

1 kí ức cô bé chưa bao giờ trải qua-cứ như sự việc hiện tại đã từng 1 lần diễn ra trong quá khứ....cô bé chợt thấy choáng , cảnh vẫn xung quanh thoáng chút mơ hồ , cô bé bất giác ngã khụy vào Ruka.....

-Hotoru! Sao thế?-Ruka đỡ lấy Hoto , hốt hoảng hỏi

-À...ko ko sao..-Hoto lấy tay đặt lên trán , tự trấn tĩnh mình-....tớ ko sao....- cô bé cố gượng dậy

-Cậu mệt à? Đến phòng y tế nhé?-Ruka nhìn Hoto lo lắng

-Tớ đã bảo ko sao-Hoto chau mày đứng thẳng dậy , đằng hắng quay mặt đi , cố giấu gương mặt đỏ ửng đầy vẻ..... lạ kì của mình-“Hơi ấm của cậu này , cái cậu lạ hoặc này , sao mà ấm áp và thân quen quá.....”

Vừa lúc đó , cánh cửa phòng chợt bật mở

Hensu , Narumi , Nats..v.v... từ từ bước vào , Hensu lẳng lặng nhìn thoáng xuống bàn với những con chữ đã có nghĩa , rồi nở 1 nụ cười mãn nguyện , nói:

-Các cháu làm tốt lắm! -rồi ông ta nhẹ nhàng tháo gỡ mắt kính , để lộ đôi mắt sâu đang đỏ lên như muốn khóc , rồi từ từ tiến lại vỗ vai Hoto và Ruka-... ta..ta...-ông lấp bắp ko nói lên lời

-Ông sao vậy?-Hoto nghiêng đầu nhìn vào mắt ông Hensu , hỏi

-Ta....mừng quá! Ta đã tìm dc “cặp đôi định mệnh”Ta đã linh cảm là 2 cháu , và ta đã đoán đúng....

-“Cặp đôi định mệnh” là cái gì?-Ruka chau mày khó hiểu- mà tại sao khi này chỉ có 2 cháu ở lại giải các kí tự , mọi người sao lại....

-Vì chỉ 2 cháu mới tìm ra cách giải đúng nhất-ông ta ngắt lời Ruka

-Những cái gạch kiachưa chắc gì chỉ 2 cháu mới phát hiện đc-Hoto vội hỏi dồn theo

Lần này ông Hensu ko đáp , chỉ mỉm cười nhìn mọi người , rồi chậm rãi hỏi:

-Mọi người có thấy gì đây ko?-ông chỉ tay về hướng các con chữ

Mọi người lắc đầu

-Nhưng ông biết mà , ông thấy mà!!-Ruka lại hỏi , với cặp mắt chứa đầy thắc mắc

-Ta ko thấy.... thật sự ta cũng ko thấy....

-Thật ă?

-Ừ!-ông gật đầu...bây giờ các cháu hãy tiếp tục công việc đi! Hãy ghép những con chữ còn lại!

-Nhưng tại sao....-Hoto nhăn nhó khi nghe ông Hensu hỏi thúc-...quái vật thì đang hoành hành mà chúng cháu phải ở đây làm cái trò ghép chữ nhảm nhí này?

Ông Hensu nở nụ cười hiền-...ko nhảm nhí đâu , cháu cứ làm đi , sẽ thấy hữu dụng

-Nhưng cháu...

-Các cháu cứ làm đi-ông Hensu lại ngắt lời-ta biết việc này rất bất ngờ , nhưng thời gian gấp rút , có gì thắc mắc hãy để sau...

-Vâng....-Hoto và Ruka đồng thanh rồi lẳng lặng quay lại tiếp tục hoàn thành dòng chữ

Vài phút qua nhanh...

Dòng chữ cuối cùng cũng dc giải đáp xong

-Đon độc gắn mình nơi tường đá , mặt xanh rêu phủ mãi ko rời...-Ruka từ từ khẽ lên dòng chữ

...đập đầu kết thúc cuộc đời ấy , mắt buồn giọt lệ sẽ mừng vui...-Hoto tiếp

Hoto vừa dứt lời , căn phòng bỗng im lặng lạ thường...

Câu gì mà nghe ghê quá vậy!

Lại khó hiểu nữa!

-Câu..câu này có nghĩa là gì vậy , thầy Hensu?-Ruka nín tay ông Hensu , thò thẻ

-Để ta nghĩ xem...

Xung quanh mọi người cũng xôn xao bàn tán

-Dòng chữ này chắc là 1 câu khóa nhĩ?-Narumi , sau vài phút ngẫm nghĩ , hỏi

-Đúng! Câu khóa tìm ra quyển sách Thần

-Quyển sách Thần là gì?

-Sau hần hỏi

Cuộc thảo luận xi xào lại bắt đầu

-Đon độc gắn mình nơi tường đá , mặt xanh rêu phủ mãi ko rời...tường đá? mặt xanh?.....

-Lầm nhầm gì vậy Ruka , cậu đoán đc gì ă?-Hoto nghiêng đầu nhìn Ruka , khẽ hỏi

-Ừ!.... tường đá có rêu phong 1 bức tường cổĐúng rồi!....Ko lẽ đây là.....-mắt Ruka chột sáng lên

-Các cậu đang nói đến “tàng đá đầu xanh” ở khu trường cũ à?- 1 tiếng nói bỗng từ phía cửa , Mikan từ ngoài cửa đi vào

-Mikan! Cậu đâu ra thế?-Nats chau mày hỏi , nhưng đôi mắt thì ko giấu đc vẻ vui mừng , mọi người xung quanh nháy mắt hiểu ý , hèn chi , nãy giờ ở ngoài kia cứ thấy Nats bồn chồn lo lắng cái gì đó mà đi lui đi tới miết khiến mọi người chóng cả mặt

-Tớ về kí túc xá lâu quá ko thấy các cậu nên đi tìm thôi , qua đây thì nghe tiếng Ruka nên.-Mikan cuối mặt tránh cái nhìn “ác quỷ” của Nats , lí nhí nói

-À...Mikan-Ruka ngắt lời...nãy cậu vừa nói “tàng đá đầu xanh”?

-Ừ , tớ thấy cái câu cậu đọc , giống như đang diễn tả tàng đá ấy lắm

Im lặng ngẫm nghĩ gì đó vài giây , Ruka bỗng nghiêm mặt nói lớn- Đc rồi ! Tới ngay “tàng đá đầu xanh” đi! Đó là nơi câu khóa nói đến đấy!

Mọi người tuy còn mơ mơ hồ hồ nhưng cũng gật gật rồi cùng bước ra cửa

“Tàng đá đầu xanh” nằm ở phía tường Bắc của khu cao đẳng cũ , đó là 1 tàng đá tự nhiên kì lạ , màu xanh ngọc trong suốt , có hình đầu người với mắt mũi sắc xảo , nhất là đôi mắt buồn lúc nào cũng ươn ướt như ướt lệ , mặt người đẹp như tay khắc

Nó đc đặt ở bức tường cũ kĩ rêu phong ko biết tự bao giờ , nó và bức tường gần như gắn vào 1 khối – “Đón độc gần mình nơi tường đá , mặt xanh rêu phủ mãi ko rời”....Đúng là nó , “mặt xanh” , “gắn nơi tường đá”.... Chỉ có “tàng đá đầu xanh”....

Bạn đang đọc truyện *Lời Ước Hẹn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: TRUYỀN THUYẾT 100 NĂM VỀ TRƯỚC

Trên con đường dài dằng dặc dẫn đến “tàng đá đầu xanh”-nơi mà theo từ khóa là có chứa “quyển sách Thần” gì gì đó- để giết thời gian , đúng hơn là theo yêu cầu của Hoto, Ruka và cả bọn đi cùng , ông Hensu bắt đầu kể truyền thuyết “thần bí” mà ông ụp mở nãy giờ.

-Truyền thuyết đó thật ra đã bị thất truyền rất lâu... đó là 1 bí mật lớn của học viện , chỉ khi cần kíp mới dc quyền tiết lộ

-Cần kíp? Như lúc này à?-Nats chọt từ sau hỏi với

-Ừ...như lúc này.... Truyền thuyết đó kể rằng , vào 100 năm trước , vào cái thời mà học viện đang chìm ngập trong bao thù hận máu lửa giữa cuộc tranh chấp ngôi vị tối cao , 1 Alicer-người mầu chốt gây ra cuộc chiến tranh đẫm máu này- sau khi thua cuộc đã bị xử chết , lão ta ôm 1 mối hận ko bao giờ nguôi , trước khi tắt thở , lão ta dồn hết năng lực Alice còn lại của mình để tạo nên 1 con quái thú vô hình giết người hàng loạt- nhằm tiêu diệt hết những người trong học viện... con quái vật đúng là khủng khiếp , nó tàn sát , giết chóc ko gớm tay .. cả học viện dường như chìm vào biển máu...và rồi... –giong ông Hensu bỗng nhỏ dần , mặt ông bỗng trở nên đăm chiêu , sâu thẳm

-Sao sao nữa? –Cả bọn chọt nhao nhao

-Rồi....-ông đưa mắt nhìn Ruka rồi quay sang Hoto

-Rồi có 2 Alicers xuất hiện , Alice của họ là 1 sự kết hợp thần kì....-Hoto the the lên tiếng , mặt cô bé cũng bỗng trở nên sâu đen

-Họ đã kết hợp Alice, hòa thành 1 bản nhạc , tiêu diệt con quái vật kia...-Ruka tiếp lời...

Cả hai đột nhiên giật nảy mình, chớp nhanh đôi mắt

-Sao..sao mình lại biết chuyện này?-.cả 2 gương mặt nhìn nhau giữa những con mắt đầy vẻ ngạc nhiên và những cái mồm há hòng hốc của cả bọn

-Hà hà.... Mọi người đừng ngạc nhiên thế chứ?-ông Hensu lại cười-có vẻ ông khoái làm người ta ngạc nhiên- ta đã nói chưa nhỉ?.... 2 cô cậu này là “cặp đôi định mệnh” mà, cái truyền thuyết này đc khắc rõ trong đầu 2 cô cậu này nhất, 1 khi có thứ “kích thích” để nhớ lại , sẽ nhớ hết....

“Cặp đôi định mệnh” là 2 Alicers đó à?-Ruka vói hỏi

-Ừ...

-Ông Hensu , 2 người ấy có phải là....”người yêu” của nhau ko?-Mikan “nham hiểm” , vừa hích vai Ruka vừa hỏi

Ông Hensu lại cười sần sác, ông già này....thiệt tình

-Cậu... nghĩ tầm lum quá!-Hoto và Ruka cùng quay lại liếc Mikan...giờ đâu phải là lúc..để...để thắc mắc cái chuyện đó?

-Ừ...thì...đâu có thắc mắc nữa...-Mikan tủm tỉm đi lùi về phía Nats [cũng đang bật miệng cười tủm tỉm, thấy Ruka quay nhìn thì đành hắng ra về...
“mặt nghiêm”]

-Thôi! Nhanh đi, này giờ chúng ta tốn nhiều thời gian quá rồi, con quái vật đang gây nguy hiểm!-mặt ông Hensu đánh lại từ khi nào, nghiêm nghị hối thúc mọi người

30’ trôi qua, tảng đá đầu xanh đã lơ mờ trước mắt, mọi người cười thầm rồi vội đi thẳng đến

Tầng đá với đôi mắt ướt lệ hiện ra, gần, gần hơn... Gắn liền với tường đá rêu phong trăm năm tuổi...

-Đến...đến rồi...

Tầng đá đã ngay trước mắt

-Cái này là “tầng đá đầu xanh”?-Hoto đi thẳng đến, định sờ vào tầng đá

-Đừng!-Cả bọn hô hoán lên

-Gi vậy....-Hoto giật mình quay lại, cùng lúc tay cô bé chạm vào đầu tảng đá, chợt, tảng đá há hốc mồm...từ đó bắn ra ngàn mũi tên

-Cẩn thận Hotoru!!!-Ruka vội phóng tới, đẩy Hoto nằm xuống, liền bị 1 mũi tên cắm phập vào cánh tay...

-Ruka! Hoto! Có sao ko vậy?-Cả bọn-sau khi những mũi tên phóng vù đi cả-vội lần mò đến chỗ Ruka

-a...-Ruka vội ôm lấy cánh tay rỉ máu, rồi nhìn Hoto- ..ngốc quá! Đừng có đụng vào đấy! nguy hiểm lắm biết ko??

-.....-Hoto lặng im, rồi từ từ ngồi dậy, đỡ lấy cánh tay Ruka, từ từ cất tiếng-...cậu tự nhiên lại bay vào đồng mũi tên ấy... ai ngốc hơn? Mà sao tự nhiên lại...à..... tớ đâu có cần cậu giúp?

Ruka chợt im bặt, rồi bất giác lấy tay còn lại bẻ đầu mũi tên rồi rút mạnh ra, máu văng tung tóe...-tớ cũng ko hiểu... tớ chỉ ko muốn cậu bị thương.....Hi..-cậu chợt mỉm cười- ..coi như tớ ngốc.....

-Ừm...-Hoto ko biết nói gì.. chỉ gương mặt nhìn Ruka-ánh nhìn giành cho kẻ ngốc, nhưng lại tràn đầy vẻ gì đó....ướm động màu hồng

-Đưa tay ta xem nào!-ông Hensu [từ đâu] vội vã lại gần, nhắc cách tay Ruka lên, thổi lên đó 1 lớp bụi vàng, rồi xé vải nơi cái áo khoác dài thông, băng lại, lại gương mặt nhìn Hoto-... đừng đụng vào tầng đá nữa! Nguy hiểm đấy!

Bạn đang đọc truyện *Lời Ước Hẹn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: CƠN LỐC

Hoto gương mặt nhìn lại ông Hensu, bậm môi rồi nhẹ đứng lên, đưa tay ngang tầm mắt, tiến về phía trước... lại là phía tầng đá đầu xanh....

Mọi người im lặng trên mặt nhìn-“con bé lại định làm gì...”

-Cứu...-Hoto bỗng quay đầu về phía mọi người, ánh mắt mệt mỏi, thỏ thẻ-...cứu tôi với... nó hút lấy tay tôi..... [chỗ này ko bjk nên xưng choa Hoto sêu.....hịx__” xưng “tôi” z]

-Gi... chuyện gì vậy Hotoru?

-Ông Hensu... cứu cháu... nó hút lấy cháu?-mặt Hoto bây giờ bỗng đầm đìa mồ hôi, cô bé đang cố cưỡng lại, 1 lực hút mạnh mẽ....

Chân cô bé nhết dần về phía tầng đá ác quái....

-Hotoru định làm gì vậy?-Ruka lo lắng nhìn ông Hensu, vừa gắng đứng dậy

-Ngồi yên nào, cháu chưa dc cử động tay đâu...-lấy tay đẩy Ruka ngồi lại xuống đất, ông Hensu vội vã đi lại gần Hoto, kéo vai cô bé-... cháu sao vậy hả? có chuyện gì vậy?

Mắt Hotoru lúc này thăm thẳm 1 màu đen, cô bé ko buồn trả lời-đúng hơn là ko nói dc, cứ tiếp tục hướng về tảng đá...

-Hotoru, bình tĩnh lại đi, cậu làm sao vậy? –Nats đã đi tới từ khi nào, tay cậu nắm chặt vai Hoto, lay mạnh

...b...bu...buông tở...ra...ng. nguy...-Hoto bỗng mở miệng, thì thào...

Cô bé vừa dứt lời, bức tượng bỗng mở to miệng, từ trong, 1 con lốc bụi đen ngòm cuộn cuộn thổi ra

-Mọi người cẩn thận!-ông Hensu vội đưa tay che mắt, vừa ra hiệu mọi người

Con lốc với những cơn gió mãnh liệt bắt đầu chúc tỏ sức mạnh của mình, nó bắt đầu gào thét dữ dội, cuốn lá cây bay vù vù, mọi vật trở nên xám xịt... ko khí chợt lạnh lẽo vô cùng.....

Mọi người bám víu lấy nhau, đưa tay chắn từng cơn gió ào ào thổi đến

-C...cái gì vậy?-Mik sợ hãi, tay nắm chặt tay Nats, thò thè...

Con lốc càng hoành hành, mọi vật xám càng xám hơn, ánh sáng hoàn toàn biến mất...

Bỗng..

Tại cái nơi tăm tối nhất-cái nơi bắt nguồn cơn lốc-tảng đá đầu xanh, 1 tia sáng chợt le lói, nó xuyên qua từng cơn gió đen ngòm bụi đất, chiếu thẳng mọi vật... tia sáng ngày càng tỏ.... sáng dần, sáng dần.... mang theo sức mạnh thần kì thấu tóm cơn lốc điên cuồng.....

Ruka đã đến chỗ Hoto từ khi nào, tay nắm chặt tay Hoto, ở nơi giao chạm giữa 2 đôi tay ấy – tia sáng đó phát nguồn...

..... Chiếc lá cuối cùng chạm đất.....

....Cơn lốc đã tan....

Ánh sáng tràn ngập.....

Hoto và Ruka ngồi phịch xuống đất, thờ phào, lấy tay thấm mồ hôi nhễ nhãi trên trán...

Mọi người xung quanh cũng từ từ đứng dậy, tay phủi bụi dính đầy quần áo, rồi lại đưa mắt nhìn Hoto & Ruka, vẻ ngạc nhiên cực độ....

-Sức mạnh gì vậy?-thầy Naru thăm thì trong sợ hãi và ngạc nhiên

Hoto & Ruka lặng nhìn nhau, mắt tròn xoe ngạc nhiên ko kém... chưa kịp trả lời câu hỏi của thầy Naru, bỗng 1 tiếng răn rắc bỗng vang lên.....

Tảng đá đầu xanh đang nứt, từng mảnh nứt, rơi đập xuống đất.....

Lại 1 tia sáng-màu xanh- phút chốc hiện ra rồi tắt ngấm, ngay giữa đầu tảng đá, lấp lánh ánh 1 thứ gì đó.... 1 thứ gì màu vàng.....

-Quyển sách... quyển sách Thần!-ông Hensu chợt reo lên, mắt sáng rực, mừng rỡ, chạy vội đến chỗ tảng đá

Đút nhanh tay xuống cái lỗ giữa đầu tảng đá, ông nặng nề nâng lên 1 vật-1 quyển sách mạ vàng sáng rực rỡ- ... đúng là nó... quyển sách Thần....

Bạn đang đọc truyện *Lời Ước Hẹn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: QUÁI THÚ TRỞ LẠI

Cả đám xung quanh liếc nhìn nhau, rồi ko hẹn mà cùng đến chỗ ông Hensu... đúng hơn là chỗ quyển sách Thần....

-Đẹp quá.....-Mikan thì thầm, mắt chăm vào quyển sách....

-Quyển sách bằng vàng....

Gió heo heo thổi mấy đám mây tối mịt để lộ vầng trăng, ánh trăng dịu dàng chảy dài lên quyển sách.... Nhìn quyển sách càng đẹp “kinh khủng”!!

-Quyển sách cứ như đang lấp lánh.....-Ruka nhìn ko chớp mắt, khẽ reo lên

Bất chợt , ông Hensu quay lại , nắm chặt lấy tay Ruka kéo đến , đặt bàn tay của cậu vào giữa quyền sách , 1 tia sáng chạy dài theo bàn tay Ruka , Ruka vội rút tay lại...

Cái bìa sách mạ vàng nặng nề từ từ mở ra...

Mở đầu trang bằng ánh cầu vồng rực rỡ....

Mọi người nín thở...cảm giác như đang nhìn ngắm 1 viên kim cương từ trên trời rơi xuống...

Vội về đẹp lộng lẫy huyền ảo....

-Cứuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu!!!! – 1 tiếng kêu thất thanh bỗng phát ra từ cái khoảng tối phía xa..... cùng tiếng đập đá Bề tan tành

Mọi người giật mình , quay phát lại...

-C..cái gì nữa vậy?

Vội đóng nhanh quyền sách , ông Hensu nhẹ nhàng đặt nó vào cái túi trong to đựng của áo khoác, cùng đám kia chạy đến chỗ phát ra tiếng hét....

-Con quái thú đã đến đây rồi.mặt ông Hensu xanh ngắt khi nhìn thấy cái xác đá nằm chềnh chệch dưới đất-... nó ở quanh đây thôi....

Ông vừa dứt lời , 1 con gió bỗng từ đâu phát ra mạnh mẽ , nó tru vu vu ...kèm theo là tiếng than khóc Nghe lạnh ớn xương...

-Con quái thú.-những giọt mồ hôi lạnh lấm tấm trên trán ông Hensu... ông từ từ quay lại...- nó... nó kia , mọi người chạy đi....-Ông cố rướn giọng , ra hiệu

Không khí lại lạnh băng , bao trùm là sự sợ hãi tột độ... Không 1 ai nhích nổi chân...

Tiếng khịt khịt...

Con quái thú hình như đang đưa mũi ngửi-nó có mũi ko nhỉ?-ngửi từng người...

Rồi... Mikan bị nhấc bổng lên

-U..r...-cô bé mặt ko còn hạt máu , răng đánh càm cạp vào nhau... ko hét nổi nữa.....

-A.....-1 tiếng hét xa xăm từ đâu bỗng vang... tiếng của con quái thú....

Nó hét ? có lẽ vì 1 ngọn lửa.....

Nats-mặt xanh mét- tay phải búng búng lửa dí lung tung vào con quái thú- Thả Mikan ra!!!!-cậu bé hét lên

-UUUUUUUU...-con quái thú hú liên hồi , nó quăng Mikan xuống đất ... rồi....

Nats cảm nhận dc nó đang tiến tới ... cậu vội thụt lùi....

Cảm giác ròn rỗng bỗng chạy dài qua người Nats , cảm giác bị cái gì nắm lấy cẳng chân rồi làm đơ cứng lại ... chân Nats đang dần hóa đá.....

-U'...-tim Nats đập như điên...

-Buông bạn tao ra!-Ruka từ đâu chồm tới , kéo mạnh Nats ra khỏi con quái thú

Nhưng ko ăn thua

Phản hóa đá đã hơn phân nửa , nó lan ra rất nhanh

Ruka vội nắm lấy cẳng chân Nats , quờ quạc-... tao sẽ giết mày đây , buông bạn tao ra ngay!!

Tiếng cười giễu cợt khinh khích của con quái thú vang lên khiếp đảm. Trong 1 thoáng , nó quật Ruka ngã lăn ra đất

-Ruka! Có sao ko?-ông Hensu chạy nhanh đến đỡ cậu bé

Ruka đau đốn khắp người , cú va đập quá mạnh... cậu cố ngửa dậy , nhưng ko thể...-Nats...hãy cứu Nats...- Ruka gắng gượng cánh tay lên , thều thào....

Hoto-nãy giờ chân bị dán chặt gần đây- hình như đã nghe dc lời yêu cầu yếu ớt của Ruka, cô bé cố ghì mình nổi sợ , bước nhanh đến chỗ Ruka , khẽ gạt đầu 1 cách khó hiểu....

Người cô bé bỗng sáng lên 1 thứ ánh sáng diệu kì...- Hãy thả bạn ta ra!.. Ta ra lệnh cho người hãy thả bạn ta ra....-cô bé khề lên tiếng... nói thật khề , nhưng giọng cô bé vang thật to , thật xa , trầm bổng khác thường...

Nats-khi nãy vừa bị hóa đá gần hết-chợt bừng mắt nhìn thứ ánh sáng kì lạ đang bao quanh người mình , ánh sáng phép màu từ câu “ra lệnh” của Hoto chăng? , thứ ánh sáng nhẹ phôi đi lớp bụi đá , trả lại cho Nats thịt da bình thường....

Mọi người trân mắt nhìn diễn biến sự việc , há hốc mồm với bao điều lạ kì xảy ra liên hồi...là phép thuật hay Alice vậy?

-UUUUUUUUUUUUU-con quái thú lại hú lên âm ỉ, rồi chợt phóng nhanh tới tóm lấy Hoto...

-Đứng yên!...-Hoto lại tiếp tục ra lệnh , con quái thú lại tru , nhưng , hình như nó ko tiến tới nữa....

Lấy lại bình tĩnh , Hoto ra hiệu mọi người chạy thật nhanh...

Mọi người gật đầu làm theo....

-Cháucũng đi đi chứ?-ông Hensu đỡ Ruka đứng dậy , rồi chợt quay lại hối thúc Hoto

-Uhm...cháu sẽ ở đây giữ chân nó...-Hoto khề đáp lời

-Đồ ngốc! đi nhanh đi!-Ruka vội quay lại Hoto nói lớn

-Không mà!-Hoto cương quyết

-Hotoru...cháu...

Ông Hensu chưa dứt câu , Ruka bỗng buông tay ông ra , gắng chạy nhanh đến chỗ Hoto:

-Con quái thú đã tạm thời ko tấn công nữa, nếu cậu cứ ở lì đây sẽ nguy lắm...lỡ “có gì” thì tớ làm sao gánh hết phần cậu đc?

-Cậu nói “có gì” là ý gì?-Hoto chau mày hỏi vặn

Ruka ko thêm đáp , cậu lặng lẽ dùng Alice

Hoto “ngoan ngoãn” đi ko nói tiếng nào nữa.....

Bạn đang đọc truyện *Lời Ước Hẹn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Quen quen....

Ông Hensu lò tò dẫn cả bọn vào 1 cái hang tối thui sâu hun hút , không khí trong hang lạnh băng , gió thổi vù vù va vào vách đá vọng lại những tiếng nghe rợn cả người....

-Ông...ông nói đây là chỗ ẩn nấp an toàn ư?-Mikan phà hơi vào bàn tay run cầm cập , vừa thò thè

-Ừ

-Cháu thấy giống hang ổ của con quái thú hơn đó!-Ruka nêu "ý kiến" sau khi nhìn quanh 1 lượt

-Hừm...-ông Hensu ho lấy giọng rồi chợt dừng lại trước 1 tảng đá to đùng , sau 1 hồi đứng lặng để làm râm những câu bùa chú "linh tính" , ông từ từ nâng 2 cánh tay lên quá đầu.. lạ thay... cái tảng đá thô kệch ấy cũng từ từ vươn mình lên theo nhịp nâng của ông để lộ bên trong 1 căn phòng màu vàng ấm cúng

-Vào nhanh lên!-ông quay đầu ra hiệu

Mọi người nhanh chân bước theo ông , mắt nhìn ko chớp vào căn phòng màu vàng ấy

-....Căn phòng đẹp thật , thầy đã xây cái này từ khi nào vậy?-thầy Narumi khều vai ông Hensu , hỏi

-Chắc...thì cứ vào đây đi , hỏi câu đó làm gì?-ông Hensu nhăn nhó

Sau khi dọn chỗ , ông ra hiệu mọi người ngồi , rồi chỉ tay vào bức màn cuối phòng , bức màn động đậy...

Mọi người trơ mắt nhìn...

Từ trong bức màn , hàng dài những món ngon lần lượt "đi" ra

-Woa...-Mikan hít lấy hít để mùi thơm nức của các món ăn , trầm trồ

-Ông Hensu này lắm tài thật...-Nats vỗ ngay lấy đĩa đùi gà , chộp miếng

-Ăn thoải mái nhé! ta đi ngủ đây , mệt rồi...-ông Hensu ngáp dài , từ từ đi đến tắm thơm dầy đặt gần lò sưởi

-Ông Hensu-Ruka thả đĩa thức ăn đang cầm xuống , vội chạy đến bên ông Hensu-ông..sao ông làm đc vậy?

-hahahaha....-ông Hensu chợt cười khà , rồi thả mình xuống khò luôn , bỏ lại Ruka chưng hửng

-Ông Hensu....-Ruka cảm thấy hơi khó chịu , nhưng rồi cũng đành lui thủ về bàn ăn

[Giải thích nè : ông Hensu làm đc zì là vì ông có Alice Phù Thủy/Tiên Tri mừ]

Sau buổi ăn , đợi mọi người ngủ cả , Ruka từ từ chồm dậy , bước ra ngoài...

-Ngoài này thoải mái lắm sao...-Ruka hít 1 hơi sau khi ra khỏi cửa hang

Cậu leo nhanh lên 1 chòm đá cao gần đó , lặng nhìn trời sao...

Sao hôm nay nhiều vô kể , lấp lánh ánh sáng bạc soi cả bầu trời đêm , tiếng gió vi vu dần dà đưa Ruka vào giấc ngủ....

Đang lìm dim đôi mắt

Bỗng...

-Ui da!!-1 tiếng nói vang lên

Ruka giật mình ngồi dậy , quay phắt lại

Ra là Hoto , cô bé đang leo lên chòm đá 1 cách khó khăn

-Hoto...-Ruka vội chạy đến đỡ cô bé- cậu lên đây làm gì vậy?

Trèo lên đc chòm đá , Hotoru vội đứng thẳng dậy , hất mạnh tay Ruka

-Cậu "giỏi" lắm...-cô bé lườm Ruka 1 phát...dám dùng Alice với tớ... muốn gì đây?-vừa nói , cô bé vừa giơ "khẩu súng trường" của mình ra [ạc , đương nhjnh hêm fê súng bắt chết người thật ầu]

-à à....-Ruka giơ tay lên cười cười....thì tại cậu....

-Tại tớ sao?-Hotoru dí "khẩu súng" ngay mặt Ruka

-...ờ thì tớ xin lỗi...-Ruka nhích dần ra sau

-Hôm...-Hoto lại lườm , nhưng rồi cũng chịu bỏ "khẩu súng" xuống- lần sau cậu mà dám làm thế tớ cho cậu "ăn đạn" nhớ đời luôn!

-Rồi...tớ biết...-Ruka thở phào....thế cậu lên đây làm gì?

Hotoru chưa trả lời vội , cô bé ngồi phịch xuống đất rồi quay nhìn Ruka với vẻ mặt "nghiêm trọng":

-Tớ muốn kiểm cậu để làm rõ 1 chuyện!

-Chuyện gì?

-Chuyện.... à thì...-Hoto chộp miếng- thì cái vụ hồi nãy đó! tự nhiên lại đỡ mũi tên cho tớ , tại sao cậu lại làm như vậy?

-Tớ nói rồi , tớ không muốn cậu bị thương -Ruka lập lại câu trả lời rồi cũng ngồi phịch xuống bãi cỏ

-Không phải lí do đó! tớ không tin , rõ ràng cậu ghét tớ , ko thể tự dưng lại ..lại làm thế , cậu có "âm mưu" gì ko đó?-Hoto chau mày hỏi lại

-Ai thèm "âm mưu" gì , tớ nói thật đấy! Mà lạ lắm..-Ruka bất giác quay nhìn Hoto

-Lạ? lạ gì cơ?-Hoto quay rút rút đám cỏ dưới chân , tránh cái nhìn của Ruka

-Ờ thì... tớ cảm thấy...-Ruka chợt ngập ngừng- với cậu... tớ cảm thấy lạ lắm...

Hotoru đưa mắt nhìn Ruka-cảm thấy quen quen phải ko?

-Ừ...cảm thấy rất quen....

4 mắt đưa nhìn nhau...

2 phút trôi qua...

-À Hoto này...-Ruka chợt lên tiếng, ngắt ngang bầu im lặng-.. tớ vào trước nhé!

-À...-Hoto chưa kịp phản ứng gì thì Ruka đã nhảy phóc xuống đất

-Hotoru hôm nay giỏi lắm!-Ruka nói vọng lên từ dưới , rồi chạy thật nhanh vào trong

-Đồ tâm thần!-Hoto gọi với theo , rồi chợt nhoẻn cười...

Những ngôi sao lunh lunh soi ánh trên gương mặt cô bé , Hoto ngồi khép mình vào bóng cây đổ , nhìn lên trời... thăm thẳm

-Ngày mai sẽ thú vị lắm đây.....

Bạn đang đọc truyện *Lời Ước Hẹn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: CÂY ĐÀN THẦN

Điệu nhạc trầm bổng vang lên , dây đàn khẽ tung theo nhịp gảy ...giai điệu mê lòng người

Tiếng hát từ đâu cất vang hoà quyện...

Bài ca hoàn hảo phát lên từ 1 bãi tha ma...

Máu...

Con wái thú đó chết rồi.. nó đang dần tắt thở...

Nó đang cố gẩy gựa ...

-Không dc đâu , nằm yên đi , mày sắp chết rồi...cô bé hạ cây đàn , giai điệu tắt lịm... lặng nhìn con wái thú đang hấp hối

-Đừng...tiếp tục đàn đi!!

Quá muộn... Nó lại sống dậy rồi , con wái thú chưa chết , nó đang gồng mình đứng dậy....

-Không!

-Hotoru..Hotoru!!!

-Hả..hả... con wái thú sống dậy rồi!

-Hotoru? cậu mớ à?

-À...-Hotoru ngồi bật dậy , vỗ vỗ trán , cha`ra là mơ....

-Mơ gì mà sợ vậy?

Hotoru ko trả lời , cô bé nhìn quanh... nắng ươm vàng rồi , trời sáng tỏ rồi...

- Cậu ngủ cả đêm ngoài này luôn à?

- Hờ...-Hoto giật mình nhìn quay , đúng rồi...vẫn là cái chòm đá tối qua

- Không biết lạnh sao? Thôi...xuống ăn sáng nào....-nói rồi Ruka quay đi , toan nhảy xuống chòm đá...

- Y....Ruka

- Hờ?

- Tay cậu đỡ chưa?

- Rồi... lạnh luôn rồi- vừa nói , Ruka vừa lấy tay bứt mấy miếng vải quần tay ra , để lộ làn da lạnh lẽo...wan tâm quá nhỉ?

Đứt câu, Ruka nhoen cười ranh mãnh rồi nhảy phóc xuống đất

Hotoru chưng hửng nhìn theo...

- Mới sáng ra mà đã... người gì đầu mà....lãng nhách-Hoto vừa dụi mắt choa tỉnh ngủ, vừa chun mũi lầm bầm

Lặng ngòi 1 hồi , Hoto vươn mình đứng lên , nhấc bước lại gần bờ đá , trèo xuống , đi vào cái hang u ám..

Mùi thịt nướng bốc lên , thơm phưng phức

Hoto làm râm câu thần chú mở cửa phòng [mà ông Hensu đã nói ziri cả đám tối wa trước khi "chộp mắt tập 2"] , tảng đá lù đù nhấc lên

- Mùi nồng nặc thế này thì con quái thú nó có mù cũng mò vào đây đc-lấy tay phẩy phẩy lớp khói mù mịt trong phòng [do nướng củi ó mù] , Hoto chau mày

- Vào rồi đấy hả?-ông Hensu tay cầm mấy miếng thịt đảo wa đảo lại , ghĩa đầu ra cười cười

- Vâng... -Hoto lâu bầu-nặc quá ạ....

- Gần xong rồi mà , Mrs.Nogi sao khó tính thế?-Nats đang tạo lửa đốt củi cũng ngó ra bon chen

- Cái gì? Mrs.Nogi?

Cả đám bắt đầu cười lẫn cười bò mặc cho Ruka và Hoto tức đỏ cả mặt

Chắc... chắc là "dư âm" của cái vụ "đỡ mũi tên" của Ruka hôm wa ấy mà.... tụi này thiệt tình

Ăn sáng xong , ông Hensu xoa xoa cái bụng căng tròn , ợ 1 tiếng rõ to , rồi ông đứng dậy , bắt ghế trèo lên ngăn tủ-cái tủ khổng lồ đen nhánh-ông rút tay vào cái ngăn sâu nhất trong gốc tủ, bê ra 1 quyển sách màu vàng-quyển sách Thần

-Chà chà....-ông vừa leo xuống ghế , vừa chép miệng-.. tới lúc sử dụng rồi..

Cả đám im thinh thít nhìn quyển sách

Ông đặt quyển sách xuống bàn , nháy mắt với Ruka

Ruka gật đầu rồi nhanh chân lại gần quyển sách, đặt tay lên , tia sáng lại chạy dài theo bàn tay cậu , quyển sách từ từ mở ra....

Màu cầu vồng....

-Quyển sách này chứa đầy đủ câu lời bài hát cũng như cách thức sử dụng đàn của "cặp đôi định mệnh" năm xưa...-ông Hensu nhìn chăm vào quyển sách , thì thào..

-Những thứ để chiến đấu với con quái thú phải ko ông?-Ruka bắt giác lên tiếng

-Đúng rồi... cháu đã mơ thấy cây đàn này-Hoto nhìn trân vào hình vẽ cây đàn... cây đàn hình như bằng gỗ , cực kì sắc xảo

-Những thứ để chiến đấu đấy... Kí ức 100 năm trước đã dần quay về rồi đó....-ông Hensu nhìn 2 đứa nhoen cười , rồi ông quay lại quyển sách , nhẹ nhàng đặt tay phải lên hình cây đàn ... cây đàn rồi khỏi trang sách , hoá thành 1 cây đàn thật , có phần to lớn , đẹp đến mê hồn ... cây đàn nhanh chóng phóng khỏi tay ông Hensu , chạy lại chỗ Hoto

-Đẹp wá....-Hoto nâng niu cây đàn trong vòng tay , trầm trồ

-Tớ xem với-Mikan lon ton chạy đến toan sờ vào cây đàn , chưa kịp đụng đến 1 mé nhỏ của cây đàn thì đã bị Hoto nắm chặt tay hất ra

-Chân tay cậu vụng lắm! đúng vào hư mất-Hoto đưa cặp mắt lạnh băng nhìn Mikan , từ đâu năm vô Hoto đã ko thích "con bé lau ta lấu tấu" này rồi , người gì mà ngốc phát ớn....[=> suy nghĩ của Hoto về Mikan]

-Ư ư....-Mikan cong miệng khó chịu, nhưng cũng ngoan ngoãn "rút lui" , gây chuyện với "con bé băng đá" này có nước bị bắn cho te tua , người gì đâu mà dữ phát ớn...

Bạn đang đọc truyện *Lời Ước Hẹn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: BÀI NHẠC TUYỆT DIỆU

Hoto nhẹ nhàng kê cây đầu đàn vào cánh tay trái , rồi lướt từng ngón tay phải thon dài trên dây đàn , nhưng lạ thay... cây đàn ko phát ra tiếng

-Nó làm sao vậy ông Hensu?-Hoto ngơ ngác nhìn

Ông Hensu ko trả lời ngay , ông nhìn vào quyển sách , lướt ngón tay 1 loạt các dòng , rồi từ từ đáp

-Quyển sách có ghi : cây đàn này là 1 vật , nhưng nó ko "vô tri vô giác" , hãy điều khiển nó bằng tâm linh của mình...

-Điều khiển bằng tâm linh?-Hoto bặm môi nhìn cây đàn- tức là truyền mệnh lệnh bằng suy nghĩ ấy ă?

-Cháu cứ thử xem sao -ông Hensu lướt mắt qua Hoto rồi nhìn chăm vào cây đàn

Mọi người cũng im lặng nhìn theo....

Hoto hít thật sâu , đặt tay lên dây đàn , rồi cố tập trung truyền suy nghĩ

-"Phát thành tiếng đi... đàn ơi...."

Cây đàn vẫn im im...

-"Ta ra lệnh ngươi ... phát thành tiếng đi"

Hoto thử lại lần nữa , nhưng vẫn vô hiệu

-Thế là thế nào , ông Hensu?-Hoto bắt đầu cảm thấy lo...

Ông Hensu chau mày rồi lại nhìn vào quyển sách...

-Hãy hoà mình với cây đàn ...-ông chậm rãi... cháu hãy tập trung điều khiển để cây đàn và cháu đc như 1 khối thống nhất

-"Khó hiểu quá"-Hoto nhăn nhó trầm nghĩ , cô bé lại nhìn cây đàn , từng đường vân gỗ uốn lượn sắc xảo nhô ra như muốn khiêu khích cô bé ...-"Ta sẽ không chịu thua ngươi đâu , cây đàn cứng đầu"

Hoto lại đặt tay lên đàn , 1 cách nhẹ nhàng và thận trọng , cô bé vuốt ve thân đàn , hơi ẩm từ tay cô bé như truyền đi khắp nơi trên đàn , cô bé bắt đầu nhắm mắt , tập trung tư tưởng cao độ ...

-"Phát thành tiếng đi!"-tay Hoto lướt nhẹ trên dây đàn

Cây đàn vẫn trơ trơ

Hoto cũng vẫn không bỏ cuộc

-"Tình hình rất nguy cấp .. đàn à! Ngươi phải hiểu là bọn ta cần ngươi!"-Hoto cố gắng truyền suy nghĩ cho đàn-"ngươi ko phải là 1 thứ vô tri vô giác , ngươi phải hiểu chứ?"-cô bé "nói" như cầu xin cây đàn

Lần này cây đàn vẫn lặng yênnhưng từ thân đàn , 1 luồng sáng bỗng vụt qua như 1 dấu hiệu.... nó báo rằng : cây đàn dường như đã "tỉnh giấc" sau 100 năm yên nghỉ

Mọi người chăm chú quan sát, mắt tràn lên niềm hi vọng

- "Đàn ơi! Phát ra tiếng đi..."-Hoto tiếp tục truyền lệnh

Dây đàn toé lên tia lửa xanh rồi dần dần phát tiếng theo điệu lướt ngón của Hotoru

- "Thành công rồi..."-Hoto mỉm cười sung sướng

Cây đàn và cô bé giờ đây như đã có 1 sợi dây bền chặt nối kết , âm thanh từ đàn phát ra nghe thật thanh và trong , giai điệu trầm bổng liên hồi kết lại thành 1 bản nhạc làm rung động lòng người đứng theo ý Hoto...

Hoto dần dần mở mắt ngắm nhìn cây đàn ...

Rồi như 1 phép màu , từng tia lửa xanh từ dây đàn chọt vọt lên , kết thành 1 chuỗi dây xanh thần kì phóng nhanh đến chỗ quyền sách , quyền sách mở toan , từng lời nhạc từ những trang sách theo ánh sáng xanh của giai điệu thần kì bay lên cao , toả ánh hồng rực rỡ ...

Ruka ngạc nhiên nhìn vào từng dòng lời nhạc , rồi cậu cũng dần nhắm mắt , 2 tay đang rộng như đón từng lời nhạc ...

Từng dòng chữ ánh hồng như nhận đc lệnh , chúng dần thành từng chuỗi cuốn quanh Ruka ...để Ruka cảm nhận chúng...

Tiếng nhạc hoà vang , Ruka bắt đầu cất tiếng hát-tiếng hát quyến rũ lẫn với Alice thần kì

Mọi người đứng lặng ...không ai dám thở mạnh... vượn tai như muốn hợp từng lời ca

Chưa có ai từng nghe 1 bài hát tuyệt diệu như thế này

Ruka dần mở mắt đưa nhìn Hoto , đôi mắt đen ấy cũng đang hướng về Ruka ...

10' trôi qua...

Ruka cup mắt , thở phà , cắt ngang bài nhạc

Hoto cũng buông đàn

Mọi người thì vẫn đứng yên như tượng đến cả 30 giây sau

- Trời ơi.... tuyệt vời....-thầy Naru vỗ tay bộp bộp , giọng vẫn còn run run sau 1 hồi "làm tượng"

Ông Hensu-mắt rung rung , dường như rất cảm động đến không nói nên lời , ông từ từ lại gần Hoto , rồi gương mặt ra hiệu Ruka lại gần ...kéo 2 người lại gần nhau , ông chăm nhìn hồi lâu rồi nói:

-Chúc mừng các cháu... các cháu đã làm tốt hơn ta mong đợi nhiều

Ông Hensu vừa dứt câu , cả đám kia từ đâu chạy lại , xúm quay Ruka và Hoto

-Các cậu giỏi thật!-Mikan , mắt đầm đìa nước mắt [ax... nhỏ mít ướt , hý hý] xuyết xoa

-Giỏi lắm , nhóc!-Nats cóc đầu Ruka cái cổp , rồi cười khà khà

-Cậu này! Đau quá!-Ruka nhăn nhó xoa xoa chỗ đau , rồi lại quay nhìn Hoto-Cậu làm tốt quá! Sau này "hợp tác" nhé!-nói rồi cậu chìa tay ra

-Ừ... "hợp tác làm ăn" hén!-Hoto bắt tay Ruka rồi nở 1 nụ cười tươi hiếm thấy...

Bạn đang đọc truyện *Lời Ước Hẹn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: SẼ KHÔNG ĐỂ AI PHẢI RA ĐI..

Sau 3 ngày dài nhốt mình trong căn phòng kín mít , chỉ được húp cháo , Ruka & Hotoru được “giải phóng” khỏi cây đàn , những câu hát và các thứ bùa chú linh tính khác

Cứ luyệt tập thể này , không biết khi con quái vật mò được tới đây , phép thuật thì có , bùa chú thì đầy , nhưng 2 người có còn sức mà đấu không nữa. ...

-Ôi... Chết mất , mệt vãi cả người...-Ruka làm cái phịch xuống tấm thảm dày trải dưới nền nhà

-Thở dài! Không biết dơ hay sao mà nằm ngay tằm thắm thế?-Hoto chống nạnh nhìn Ruka , nhưng được vài giây sau , cô bé cũng ngồi thụp xuống tằm thắm ngáp dài thườn thượt

-Làm gì mà uể oải vậy?-ông Hensu kéo màn , bung ra từ trong bếp 2 bát cháo đầy- ngồi dậy ăn tí , nghỉ ngơi , rồi chiều hãy luyệt tiếp

Ruka khó nhọc chồm dậy :

-Lại cháo nữa hả ông?-Ruka nhăn nhó , nhưng cũng cầm bát cháo lên

Đó là một truyền thống lạ kỳ của phép thuật , kẻ học phép thuật , để chóng thành thạo , chỉ nên ăn những thứ thanh khiết , thanh khiết kiểu như 1 món gồm những hạt gạo trắng tinh khôi trộn lẫn dòng nước mát diệu , gọi tắt làcháo

Ruka ngán món này tạt xương tủy , Hoto cũng vậy , nhưng vì thời gian chỉ còn là tíc tắc , 2 người dù có chết cũng không muốn đụng tới các món khác

-Ông ơi , con quái đó giờ sao rồi ạ?-Hoto húp ực muỗng cháo , hỏi

-Sau hôm cháu làm nó đứng yên , ta đã lợi dụng cơ hội đó làm 1 số phép ức chế lên nó , mấy hôm nay nó bị đông đá rồi , nhưng nó cũng sẽ mau trở lại bình thường thôi

-Thời gian vẫn gấp quáhay ăn xong ta tập ngay luôn?-Ruka mặt bỗng trở nên lo lắng

-Cháu muốn tập phép để đánh quái vật hay để nằm bẹp dưới chân nó? Phải dưỡng sức chứ?-ông Hensu tròn tròn mắt , nhắc lại ý đầu chap của người viết

Nhưng có lẽ , không ai ngờ được rằng , thời gian không chỉ dừng lại ở mức phải “gấp gáp” , “gấp gáp” diễn tả 1 khoảng thời gian dài hơn nhiều so với thời gian ông Hensu và cả bọn vẫn tưởng ...

Hoto ực muỗng cháo cuối cùng , lại thả 1 tràn ngáp dài , đương chớp mắt thì bỗng 1 tiếng vỡ sắc vang lên xa xa...

Nghe quen lắm... và... khủng khiếp lắm....

Vừa lúc đó , Nats và Mikan từ đâu hót hải chạy vào nắm lấy vai ông Hensu kéo dậy:

-Thầy N..Naru....-Nats thở hồn hển ,mặt tái mét

-Sao sao ? chuyện gì? -ông Hensu bắt giác linh cảm có chuyện không hay....

-Thầy ấy....thầy ấy....C..chết rồi

-Sao?-ông Hensu , Hoto và Ruka cùng đồng thanh , mắt trân nhìn Nats

-Thật chứ?...cháu đùa phải ko?....t..tại sao vậy?

Nats không trả lời , cổ họng như nghẹn ứ

Mikan chột ôm mặt khóc òa , nói bằng một giọng sợ sệt:

-Con quái... Nó... đến rồi... Nó giết thầy Narumi rồi!

Hoto mém làm rơi cái bát trên tay:

-Cái gì? Nó đến rồi sao?

Ruka chột đứng bật dậy , chạy thẳng ra cửa

-Ruka!!-ông Hensu la lớn , chạy theo kéo tay Ruka lại

-Cháu định đi đâu?

-Giết con quái đó!-mắt Ruka tràn vẻ căm hận

-Trong tình trạng mất bình tĩnh này ư?-ông Hensu gầm lên tức giận , lôi Ruka vào trong-..ngồi xuống đây , bình tĩnh mà lấy lại khí chất , ta đã dạy cháu sao nào? Tâm trạng thế mà ra đối đầu với con quái? Cháu chán sống à?

Dường như chính ông cũng không giữ được bình tĩnh

Ruka ngồi phệt xuống ...tay nắm chặt :

-Thế ông tính khi nào mới chịu ra tay?

-Khi cháu lấy lại đủ khôn ngoan

Hotoru lần mò tới bên Ruka , xoa nhẹ vai cậu:

-Bình tĩnh đi , bây giờ ai cũng rồi , cả tớ cũng ... Nhưng phải bình tĩnh

-Ừ...-Ruka âm ỉ rồi kéo tay Hoto ra khỏi vai , nắm chặt lấy bàn tay nhỏ bé của cô bé- ...Giúp tớ...

Hoto gật đầu , mặt đầy vẻ quyết tâm :

-Mau lấy lại sự khôn ngoan , rồi cậu và tớ sẽ không để ai phải ra đi nữa !

Bạn đang đọc truyện *Lời Ước Hẹn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: MIKAN

Màu tối bao trùm cả không gian , mây mù che khuất bầu trời đêm u tối...

Không một âm thanh ngoài tiếng gầm của con quái...

Từ trong cửa hang , ông Hensu từ từ nhấc bước , mồ hôi lạnh chảy dài , nhưng gương mặt lộ một vẻ cương quyết , chứa đựng một quyết tâm cứng như đá:

-Ta phải tiêu diệt người , đồ quái vật!

Ông gầm lên.vang vang và chứa đầy tức giận

Xác Narumi vẫn nằm đó , đá-máu , ngay trên mỏm đá trước hang.

Con quái không chần chừ , quay lại và nhanh chóng quất mạnh tay vào người ông Hensu . Ông phóng nhanh qua một bên liền tay ném một quả cầu băng về phía con quái

Quả cầu nổ tung , con quái gầm lênvề khinh thường

-Không hề hứng gì cả sao....

-Thử cái này xem -1 tiếng nói vọng lên cùng lúc 1 quả cầu lửa bay nhanh về phía con quái

No gầm rú lên đau đớn

Từ phía phát ra quả cầu lửa , Nats-với đôi mắt đỏ rực bước ra , 2 tay nắm chặt , phát thành 2 đóm lửa

-Muốn nữa không? Đồ tàn hình nhục nhả!- Nats hét lên phóng liền 2 quả cầu lửa

Con quái lại gầm lên rồi bắt chọt tiến nhanh về phía Nats , mặt đất rung chuyển

Trong phút chốc , Nats bị tung lên không , nhanh đến nỗi không kịp phản ứng gì , rồi bị ném nhanh xuống đất với một lực kinh hoàng

Nats chỉ kịp nhắm mắt trước khi đâm đầu xuống..... 1 đám mây

-Ông Hensu.

-Cháu nợ ta một lần cứu mạng- ông Hensu quay nhìn Nats- hãy cẩn thận hơn

Trận chiến tiếp tục , kéo dài hàng giờ , con quái càng lúc càng gây nhiều khó khăn

Ông Hensu và Nats dường như đã đuối sức

-Phải làm cho nó hiện nguyên hình, không thể đánh mà không thấy đối thủ như thế được...-Nats thì thầm, xen tiếng thờ đóc

-Nhưng làm thế nào được?- Ông Hensu chau mày

Nats chau mày, nhưng chưa kịp suy nghĩ gì thì con quái lại xông đến, tấn công càng dã man hơn

Nats cùng ông Hensu lặn nhanh người về một phía, không thể để con quái chạm vào người!

-Ném bột vào nó!-Nats hét lớn- ông biến ra bột được không?

Ông Hensu không đáp, quay nhanh đi, đôi con quái tới gần, ông đưa thẳng 2 bàn tay về phía con quái, bột tung ra mù mịt

Con quái rú lên, bột dính đều vào khắp thân người nó

Con quái- không còn tàng hình- gượng dậy sau làn bột trắng mù mịt

Ông Hensu cùng Nats phẩy tay, xua đi lớp bột bay trước mặt và cùng giật mình

Con quái hiện nguyên hình. Ghê tởm!

Nó trông không ra một hình thù gì, chỉ là một khối lỏng lẻo như nước, nó có ngàn tay cùng một đôi mắt hình 2 mũi gươm, trắng đục, sâu thẳm

Con quái có sức phủi lớp bột trên người, nhưng không thể. Nó giận dữ, búng rể một gốc cây gần đấy, hóa thân cây thành đá rồi phang mạnh xuống ông Hensu

Ông Hensu tránh kịp, nhưng bị xước một bên cánh tay. Máu bắt đầu rỉ rả.

Phía bên kia, Nats liên tục phóng những tia lửa vào người con quái. Con quái dường như đau điếng, nó quay nhanh, hướng đôi mắt trắng đã giận dữ về phía Nats, cùng lúc, ở phía đối diện, ông Hensu tiếp tục làm phép luyệt thành những ánh xanh đậm mạnh vào con quái. Con quái gầm rú

-Tiếp tục như vậy đi! -Ông Hensu ra lệnh

Chiến lược "tấn công 2 phía" dường như khá thành công. và chỉ đến khi con quái giờ đòn. Từ cái thân hình ghê tởm phóng ra ngàn cây kim nhọn hoắc. Con quái phản ứng quá nhanh, Nats và ông Hensu không tài nào tránh kịp. Kim cắm vào da thịt, mấy chục mũi, 2 người gục ngã

Con quái với đôi mắt hoang dã tiến về phía ông Hensu, nó nắm mạnh cổ ông, da thịt ông bắt đầu chuyển xám...

Đến khi đôi tay con quái rời khỏi ông, ông chỉ còn là một bức tượng đá

-Ô...ông.....Hensu.....

Nats ngơ ngàngrồi đứng thẳng dậy, mặt đầy vẻ căm giận, ngọn lửa trả thù sôi sục trong người

Quả cầu lửa trong tay Nats to dần, hừng hực

-Ngươi phải trả giá -Đôi mắt đỏ, Nats lạnh lùng nhìn con quái

Con quái rú to

Quả cầu lửa bay nhanh đến, quất thẳng vào mắt con quái. Nó lùi mấy bước, rồi té ngã

Không hề phòng thủ, Nats liên tục tấn công. Con quái đỡ đòn rồi phóng một mảnh đá sắt vào Nats, mảnh đá đâm mạnh ngay vai, Nats đau đớn, cố gượng người đứng thẳng

Con quái tiến gần đến Nats, Nats không nhúc nhích nổi người, con quái nắm lấy Nats, Nats không đủ sức để sử dụng Alice, con quái nắm càng chặt, Nats dần hóa đá trong bàn tay hung hăng của nó

Chợt, con quái gầm lên rồi buông tay, thả Nats ngã xuống đất, phần hóa đá trên Nats bắt giác tan dần, hình như Alice của con quái đang bị kim hãm....

Bởi một Alice khác Alice vô hiệu hóa.....

Phải rồi! Hòn đá Alice của Mikan, Nats luôn giữ chặt trong người.....

Chương 15: HIẾU LÂM

Nats tranh thủ thời cơ , giương đứng dậy , chợt thấy lưng nhói kinh khủngmọi vật bỗng chốc trở nên mơ hồ , không khí dường như biến đầu mất , Nats cảm thấy ngộp thở và nóng rang , tai cậu văng vẳng tiếng bước chân dồn dập cùng tiếng gọi tên , sau đó mọi thứ chìm vào tối tăm và tĩnh lặng , Nats.....hoàn toàn gục ngã

Ruka và Hoto đã hoàn thành cuộc luyện tập , họ đã tranh thủ hết thời gian và công lực có thể để hoàn thành nhanh nhất có thể , nhưng dòng thời gian vẫn không chờ đợi , Ruka và Hoto đã chậm trễ để cứu một mạng người – một người bạn thân thiết nhấtchậm trễ chỉ vài bước chân

Nats đang trút dần làn hơi thở cuối cùng bởi mảnh đá cực độc đâm sâu vào lưng Ruka đứng đó , nhìn...vội đôi mắt trơ , không hồn Cậu đau nhói như có gì đó dằn xé thật mạnh trái tim , sự căm thù con quái ghê tởm lại trào dâng cuộn nhiệt . Con quái giết Narumi , hóa đá cả ông Hensu- Ruka còn chịu đựng và bình tĩnh được , nhưng với Nats thì

Nhưng khoan Đây đâu phải lúc để so sánh lòng căm thù với từng cái chết?.... Trường hợp nào thì cũng phải bình tĩnh!

Ruka quay đi , gắng không nhìn vào người bạn thân trước mặt

-Có cách nào để cứu Nats không?-Cậu hỏi Hoto , nhanh và lạnh , giọng của người đang kiềm chế nỗi đau

Hoto cúi mặt , ngẫm nghĩ vài giây :-Có nhưng.....-Hoto ảm úng

-Cách nào? Nói nhanh đi!-Ruka lay mạnh vai Hoto

-Phép tạo bột vàng [bột lùm lảm vết thương] ,nhưng với vết thương nặng như thếtớ và cậu sẽ mất rất nhiều sức

-Cũng được , làm gì tớ cũng chịu – Ruka nói rồi chạy nhanh đến , đỡ lấy Nats

-Còn con quái?-Hoto gọi với

Ruka rõ có giương lại một chútcậu quay nhìn con quái, về mặt thoáng nét phân vân

-Để con quái cho tớ! –1 tiếng nói chợt vọng ra từ phía hang

-Mikan!-Hoto và Ruka cùng hướng mắt về Mikan- Tại sao cậu....

-Tớ không thể ở lại trong hang khi các bạn.- ánh mắt Mikan chợt bắt gặp Nats , cô bé bất giác ngắt ngang câu nói , rồi cúi mặt....một cách ngỡ ngàng và đau đớn-tớ không thể ngồi yên trong khi những người mình thương yêu nhất mất dần thế này!

Nói rồi Mikan chạy nhanh đến chỗ con quái với tiếng hét đầy vẻ căm thù

-Mikan cậu không thể!- Ruka vội đuổi theo

-Cậu hãy cứu lấy Nats! Tớ xin đấy! Tớ sẽ không sao đâu!-Mikan nói lớn , mắt không quay nhìn

Cô bé bắt đầu bước vào trận đấu với con quái điên cuồng và cũng....vô cùng nguy hiểm

Trong khi đó , Ruka cùng Hoto tranh thủ từng giây từng phút để cứu lấy Nats , Nats đã ngừng thở được vài giây , nếu chậm trễ , Nats sẽ ra đi mãi mãi .

Ruka lặng ngồi bên phải Nats , đối diện Hoto , Hoto buông đàn , đưa 2 tay về phía trước , 2 đôi bàn tay chạm vào nhau , ánh sáng lập lòe tỏa . Từng câu bùa chú dần dần đưa phát ra , như dải lụa màu , chúng cuốn vào nhau rồi tỏa khắp người Nats- 1 thứ ánh sáng màu vàng . Những vết thương nhỏ liền lại nhanh chóng , nhưng cú ghim độc kia tỏ ra thật quá cứng đầu10 phút trôi qua..... dải lụa phép thuật mới len lỏi được vào trong cơ thể Nats , độc được tổng ra từ từ

Giọt độc cuối cùng phóng ra , hơi thở dần dần trở lại với Nats , lúc đầu là dồn dập , rồi đều đặn dần

Hoto dìu Nats vào trong , trong khi Ruka chạy đến chỗ Mikan- cô bé nhanh nhẹn với lượng Alice vô hiệu hóa cực mạnh kia cũng đang đuổi dần trước từng cú đánh mạnh mẽ của con quái. Ruka không muốn lại mất thêm một người bạn thân

Lần chạm mặt thật sự đầu tiên với con quái-Ruka thoáng chút ngỡ ngàng

Cậu nhanh chóng dùng Alice cất lên những bài nhạc làm u mê con quái . Con quái gầm lên , ném một tảng đá lớn về phía Ruka , Ruka né tránh , bài nhạc vẫn được tiếp tục

Con quái vội đưa những cánh tay [hay những cái vẫy?] ôm chặt đỉnh đầu như muốn xua đi bài nhạc -đối với nó là- kinh khủng đó

Ruka tiếp tục , trong khi con quái dần bị mất phương hướng , nó chao đảo rồi ngã gục

Lợi dụng thời cơ , Ruka quay nhìn Mik [bây giờ đã đứng dậy được]:

-Cậu vào đi , Nats ổn rồi

Mik gạt đầu , mỉm cười rồi chột đi đến gần Ruka.....:

-Cái này chỉ là cảm ơn , đừng nghĩ gì khác nhé!

.....cô bé bất giác đặt lên má Ruka một cái hôn nhẹ nhàng

Vài giây trôi qua , mặt Ruka chột đỏ bừng [chời ơi iem tui! Nóa hay đỏ mặt zị é , đáng iu ghê nơi=> lời tác giả , đừng để ý __']

Đằng xa kia , Hoto đã trông thấy tất cả , tiếc là cô bé không nghe được những gì Mik nói . Hoto không hề biết mình đang hiểu lầmcô bé chột cảm thấy có cái gì trống trống , xót xót trong tim

Cúi mặt đứng dậy , Hoto trao Nats lại cho Mik rồi bước đến chỗ Ruka

...Để chiến đấu...và để.....

à không , chỉ chiến đấu thôi.

Bạn đang đọc truyện *Lời Ước Hẹn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: TIN VÀO NHAU

-Ruka cố lên nhé!- Hoto khẽ thăm , khi 2 người đã đứng kế bên nhau

2 người cùng nhau chiến đấu...

Ruka đã không thể , đứng hơn là không có đc một tíc tắc nào để nhìn vào khuôn mặt của Hoto hiện giờ....

Nét mặt đầy vẻ quyết tâm chiến đấunhưng với đôi mắt che giấu 1 nỗi huyệt hẫng vô bờ.....

Tiếng nhạc cất lên rồi Giai điệu của một bài nhạc mạnh mẽ nhưng sao uôm uớm nỗi buồn.....

Ruka đưa mắt lướt nhanh qua Hoto , cô bé giấu mặt đi tiếp tục gảy đàn

-Hoto.... cậu

-Đừng lo là lúc này!-Hoto nhanh chóng ngắt lời Ruka- hãy tập trung mà chiến đấu!

Ruka quay đi , cũng tiếp tục bài nhạc

Tiếng hát , tiếng đàn vang vọngcuốn lấy nhau , hòa vào nhau....

Con quái chống cự một cách khó khăn

Bỗng.....

1 tiếng xước sắc lêm vang lên

1 giọng máu rơi xuống đất....

-HOTORU!

Ruka nhanh chóng đến sát bên , nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của Hoto , một ngón tay đang rỉ máu...

Một thoáng suy nghĩ mông lungsẽ làm cho những sợi dây đàn chứa đầy phép thuật ấy sẽ trở nên đầy nguy hiểm....

-Cậu vừa suy nghĩ gì đấy... Hoto....-Ruka nhìn thẳng vào mắt Hoto , cậu chợt thấy 1 nỗi buồn len lỏi

Hoto cuối mắt:

-Đừng hỏi nữa , Ruka , tiếp tục thôi!

Ruka không thể nói gì thêm, cậu đứng dậy :

-Hotocẩn thận

Hoto gật nhẹ đầu , tiếp tục bài nhạc Con quái đã gượng dậy được , nó lại tiếp tục tung ra thật nhiều mũi tên sắc bén

Những nốt nhạc tạo thành một vòng từ trường bao quanh 2 người

Những lời nhạc lại trở nên nhộn nhạo , theo sự điều khiển âm thanh vào con quái

Nó gầm lên , bắt chợt bắn ra ngàn tia lửa , vòng từ trường bị phá hủy trong tích tắc

Ruka và Hoto ngã nhoài trên mặt đất

Một trận lửa khác nhanh chóng phóng đến

-Hoto , tạo vòng từ trường!-Ruka nói lớn

Những tia lửa chạm mạnh vào những nốt nhạc , tung ra , cả tia lửa lẫn nốt nhạc tan vỡ trong phút chốc

-U'....

Ruka chợt khụy xuống , tay nắm chặt ngực trái

-Sao vậy Ruka?

Hoto vừa dứt lời, cô bé cũng chợt thấy khó thở , cơ thể bỗng trở nên lạnh ngắt

-Chúng ta sử dụng phép thuật quá mức rồi-Hoto thì thào

-Để cứu Nats thì tớ vẫn không hối hận đâu...-Ruka đưa mắt yếu ớt nhìn Hoto

-Tớ hiểu nhưng....

-Hoto cẩn thận!

Ruka ngất lịm, phóng nhanh người đến ôm chặt lấy Hoto

-Cúi người xuống!

Một mũi tên lướt qua với tốc độ kinh hoàng

Phía xa , con quái càng ngày càng phục hồi nhanh chóng

-Hoto.... đủ sức để làm một bài phép nữa chứ ? chúng ta phải đóng băng con quái....

-Tớ làm đc-vừa nói , Hoto vừa đẩy cánh tay Ruka ra , một cách yếu ớt

Cả 2 gượng người đứng dậyChợt , Hoto cảm nhận một luồng hơi ấm đang bao chặt lấy tay mình.... Ruka nắm chặt tay Hoto , ánh mắt Hoto ngược lên nhìn , Ruka bất giác nở nụ cười:

-Hãy tin tưởng nhau nhé! Chúng ta làm đc!

Hoto bắt chợt cuối mắt , giấu một cái nhích môi

Trận đấu tiếp tục , một ít sức lực cuối cùng đang cố để đc sử dụng một cách hiệu quả nhất

Lòng Hoto đang tràn đầy niềm tin , chuyện cũ đang đc dẹp gọn về một phía

Cà 2..... cố hết sức mình!

Bạn đang đọc truyện *Lời Ước Hẹn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Hồi Kết

-Không!! Không Hoto.....-Ruka nói trong tiếng nấc , cậu đặt vội lên môi Hoto một nụ hôn Một nụ hôn cậu đã kiềm nén trong lòng hơn 1 trăm năm.....

Nụ hôn của một tình yêu nồng cháy.....

Và..... bất ngờ thay , nhịp thở của Hoto lại dần trở nên đều đặn..... từng chút từng chút một..... Cô bé dần dần mở mắt.....

-Thù hận đã có thể giết chết em... Nếu không có tình yêu của anh.....- Cô bé thỏ thẻ

Ruka không nói gì , chỉ mỉm cười . Nụ cười hạnh phúc

- Em có thể đứng dậy chứ.... Chúng ta còn nhiệm vụ đang làm.....-Ruka nói khẽ , siết chặt tay Hoto

- Anh có thể giúp em chứ? -Hoto choàng tay qua cổ Ruka

Ruka nhẹ nhàng nâng lấy Hoto , cả hai cùng đứng dậy . Hoto tiến tới cây đàn , cô bé nâng đàn lên và ...gảy.....

Ruka cất tiếng hátCả khung trời như dịu lại cùng bản tình ca ngọt ngào.....

Con quái bây giờ không còn đủ sức để thở.... Đôi mắt đỏ thẫm của nó khép lại , khép như chưa bao giờ và sẽ không bao giờ hé mở.....

Nó ra đi.... Tan theo bụi cátRa đi vĩnh viễn như lòng thù hận nó mang trong người.....

Có lẽ nó đã cảm nhận được tình yêu.....

....Con gió mang phần thân thể cuối cùng đã hóa bụi của con quái bay đi.....

....Một cơn mưa âm chột kéo về.....

Cơn mưa của sự hồi sinh , xóa tan đi bao đau thương , cuốn trôi đi bao dòng máu đỏ.....

Nền trời trở nên trong xanh.... Cây rừng vươn vai đón nắng Chim lại hót véo von.....

Những bức tượng đá máu cũng đang dần trở nên mềm mại và ấm áp

Tất cả đã hồi sinh....

Thù hận đã đi xa vĩnh viễn.....

Hoto cùng Ruka tay trong tay hạnh phúc . Họ dắt nhau tiến gần lại cùng những người bạn tưởng chừng như đã ra đi mãi mãi. ...

Thầy Narumi , ông Hensu , Natsume , Mikan.... Tất cả đều đang mỉm cười với họ.....

-Kết thúc rồi!....

-Không phải đâu , đây mới là bắt đầu

-...bắt đầu của ngày hạnh phúc.....

-...Nhưng...còn truyền thuyết khi xưa?.....

Tất cả bỗng chợt lặng yên vì câu hỏi của Mik:

-.....chẳng phải “cặp đôi định mệnh” cuối cùng rồi phải xa cách nhau sao?.....

Hoto và Ruka bỗng nhìn nhau lo lắng , họ càng siết chặt tay nhau hơn:

-Không... Không thể nào.....

Bất chợt , ông Hensu cười khà , ông cười như chưa có chuyện gì xảy ra...:

-Hồi đó 2 người phải xa nhau vì con quái chưa chết hẳn . Hận thù đâu thể giết chết hận thù. Họ phải xa nhau để đảm bảo còn có thể gặp nhau vào kiếp tiếp theo ... tức 100 năm sau.... Nhưng bây giờ , con quái đã ra đi mãi mãi , đây sẽ là kiếp cuối cùng của “cặp đôi định mệnh”... –ông bất chợt lặng im , nhìn Hoto và Ruka , rồi tiếp lời cùng nụ cười hạnh phúc- ...các cháu sẽ được ở bên nhau , bây giờ và cho đến thế giới bên kia....

Hoto và Ruka hạnh phúc đến không nói được lời nào Họ ôm chăm lấy nhau , lệ rơi tràn hạnh phúc.....

Tấm màn sân khấu đã khép lại vài giây Cả khán phòng vẫn còn im lặng , đôi người còn ướt cả mi... Rồi tiếng vỗ tay cũng vang lên , ầm trời ! Dân diễn viên của “Lời ước hẹn” lại phải ra chào khán giả lần thứ hai! Đạo diễn Pyon thành công vang dội dù đã dám cả gan chỉnh sửa lịch sử trăm năm của học viện Alice.....

Bạn đang đọc truyện *Lời Ước Hẹn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.